

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τεύχος 517-518
Μάρτιος
Απρίλιος 1990

- Το Συντονιστικό Συμβούλιο των προέδρων του ΣΕΒ για την Οικονομική Πολιτική
- Ο πρωθυπουργός της Βουλγαρίας στη Γενική Συνέλευση του ΣΕΒ
- Προτάσεις του ΣΕΒ για την έξοδο από την κρίση και οικονομική ανάπτυξη
- Η Οικονομική Πολιτική να έχει συνέπεια, συνέχεια και συνοχή
- Οι 200 πρώτες βιομηχανίες με κριτήριο το ύψος των εξαγωγών το έτος 1986
- Στασιμότητα σημείωσε τον Φεβρουάριο η πορεία της ελληνικής Βιομηχανίας
- Να αλλάξει το μονοπωλιακό καθεστώς στις τηλεπικοινωνίες
- Έκτακτη ευρωπαϊκή διάσκεψη κορυφής στο Δουβλίνο
- Δημοσιονομική προοπτική του κοινοτικού προϋπολογισμού
- Δραστηριότητες

Οι προγραμματικές δηλώσεις

Στις 26 Απριλίου ο ΣΕΒ τοποθετήθηκε απέναντι στις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης με την ακόλουθη ανακοίνωση:

Οι προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης παρουσιάζουν ένα νέο στοιχείο: τον καταφανή περιορισμό του κριτηρίου του πολιτικού κόστους κατά τη λήψη τους. Κι αυτό προκύπτει από το γεγονός ότι περιλαμβάνουν μέτρα που θίγουν πολλές κοινωνικές ομάδες και κατεστημένα συμφέροντα.

Ανεξάρτητα από το αν συμφωνεί κανείς ή διαφωνεί με τα συγκεκριμένα μέτρα, ο παραμερισμός του πολιτικού κόστους αποτελεί μεγάλη πρόοδο: οι μύθοι διαλύονται, αναδεικνύονται τα πραγματικά προβλήματα, σταθμίζονται ρεαλιστικά οι προοπτικές και οι κίνδυνοι, η οικονομική πολιτική αποκτά εσωτερική συνέπεια και συνοχή.

Για να αποδώσει όμως η αντιμετώπιση αυτή δεν αρκεί η πρόθεση της Κυβέρνησης. Είναι απολύτως αναγκαίο να υιοθετηθεί ανάλογη στάση απ' όλες τις πολιτικές δυνάμεις του τόπου. Η πολιτική αντιπαράθεση πρέπει να μεταφερθεί στην ουσία, να σταματήσει επιτέλους ο στείρος ανταγωνισμός συνθημάτων που δεν ωφελεί κανέναν, ακόμη και εκείνους στο όνομα των οποίων εκτοξεύονται.

Ο ΣΕΒ, αφού μελέτησε με προσοχή και με κριτήριο την εκτιμώμενη συνολική τους απόδοση τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης, πιστεύει ότι οι γενικές τους κατευθύνσεις ανταποκρίνονται στις ανάγκες της ελληνικής Οικονομίας τη στιγμή αυτή.

Και συμφωνεί απόλυτα με τον κύριο στόχο της οικονομικής πολιτικής όπως τον διακήρυξε με έμφαση ο πρωθυπουργός: Να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις που θα επιτρέψουν τη μεταφορά πόρων από τη σπάταλη δημόσια κατανάλωση στην παραγωγική ιδιωτική επένδυση.

Ο ΣΕΒ εκτιμά ότι η μεγάλη πλειονότητα των μέτρων που εξαγγέλθηκαν συντείνουν και υποστηρίζουν τον στόχο αυτό. Και πιστεύει ότι η εσωτερική συνέπεια, η ύπραξη μιας ενιαίας γραμμής που διαπερνά το σύνολο των μέτρων είναι το κύριο θετικό στοιχείο των προγραμματικών δηλώσεων.

Δεν παραβλέπουμε ωστόσο ότι στις προγραμματικές δηλώσεις υπάρχουν και συγκεκριμένες αποφάσεις που βραχυχρόνια μπορεί να δημιουργήσουν προβλήματα στις επιχειρήσεις και στους εργαζόμενους. Θεωρούμε όμως ότι τα προβλήματα αυτά θα ξεπεραστούν όταν το σύνολο της οι-

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΕΒ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

1.3

Στα πλαίσια του διαλόγου της Κυβέρνησης με τις παραγωγικές τάξεις πριν από την ανακοίνωση των προγραμματικών δηλώσεων, ο ΣΕΒ υπέβαλε στους οικονομικούς υπουργούς λεπτομερές υπόμνημα με τις θέσεις του και τις προτάσεις του.

Το υπόμνημα που δημοσιεύουμε παρακάτω διατηρεί και μετά τις προγραμματικές δηλώσεις την επικαιρότητά του καθώς αποτελεί μία συνολική έκθεση των θέσεων του ΣΕΒ και επεκτείνεται σε όλους σχεδόν τους τομείς της

Οικονομικής Πολιτικής, αναλύοντας τους στόχους και τα μέσα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την επίτευξη τους. Οι προτάσεις που περιλαμβάνονται στο υπόμνημα αφορούν κυρίως τις ανάγκες της Οικονομίας στην παρούσα συγκυρία, η στόχευσή τους όμως είναι μακροχρόνια: να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις που θα επιτρέψουν στην ελληνική Οικονομία να ξαναμπει σε αναπτυξιακή τροχιά, ξεπερνώντας όσο το δυνατόν πιο σύντομα την παρούσα κρίση.

ΤΟ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΟΥ ΣΕΒ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Στις 23.4.1990 συνήλθε το Συντονιστικό Συμβούλιο των Προέδρων των Βιομηχανικών Συνδέσμων της Χώρας και ανέλυσε την κατάσταση της ελληνικής Οικονομίας, επιβεβαίωσε δε τις θέσεις της Βιομηχανίας για την επιβαλλόμενη οικονομική πολιτική - όπως αυτές διατυπώθηκαν στο Υπόμνημα του ΣΕΒ που δόθηκε στην Κυβέρνηση.

Κατά την συνάντηση επισημάνθηκε ότι απαραίτητη προϋπόθεση για την έξοδο από την κρίση είναι η υιοθέτηση μιας ριζοσπαστικής πολιτικής απαλλαγμένης από τα πρότυπα του παρελθόντος και όχι η απλή διαχείριση των τρεχόντων προβλημάτων. Η πολιτική αυτή θα πρέπει να αποβλέπει στην έγκαιρη προσαρμογή της Ελλάδος για την ολοκλήρωση της Ενιαίας Ευρωπαϊκής Αγοράς. Επί πλέον το Συμβούλιο ενημερώθηκε από τον Πρόεδρο του ΣΕΒ για τις δραστηριότητες της Βιομηχανίας στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και επιβεβαίωσε τον κοινοτικό προσανατολισμό της Βιομηχανίας.

Συζητήθηκε επίσης η ανάγκη απελευθέρωσης των δυνάμεων της

αγοράς και η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής Οικονομίας σε όλους τους τομείς, ούτως ώστε σε σύντομο χρονικό διάστημα να επιτευχθεί η ανάκαμψή της. Μέσα στα πλαίσια αυτά η Βιομηχανία θα επωμισθεί το δικό της μερίδιο για την προκοπή του τόπου.

Στη συνάντηση έλαβαν μέρος οι πρόεδροι κ. Χρήστος Φυρογένης

του Συνδέσμου Βιομηχανιών Αττικής και Πειραιώς, Στέλιος Αργυρός του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών, Κυριάκος Βανέζης του Συνδέσμου Βιομηχανιών Θεσσαλίας και Κεντρικής Ελλάδος, Τάκης Κουνινιώτης του Συνδέσμου Βιομηχανιών Πελοποννήσου και Δυτικής Ελλάδας και Βασ. Πανούτσος του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος.

Ο πρωθυπουργός της Βουλγαρίας κ. Αντρέι Λουκάνωφ στην Ετήσια Γενική Συνέλευση του ΣΕΒ

Επίσημος προσκεκλημένος στην Ετήσια Συνέλευση του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών, η οποία θα πραγματοποιηθεί φέτος στις 17 Μαΐου, θα είναι ο πρωθυπουργός της Βουλγαρίας κ. Αντρέι Λουκάνωφ. Ο κ. Λουκάνωφ έχει εκδηλώσει ενδιαφέρον να μιλήσει στον ΣΕΒ και συγκεκριμένα για τα προβλήματα και τις ευκαιρίες μετάβασης σε καθεστώς ελεύθερης Οικονομίας.

Η Ετήσια Συνέλευση του ΣΕΒ, η οποία θα πραγματοποιηθεί και φέτος στο ξενοδοχείο Χίλτον, περιλαμβάνει δύο χωριστές συνεδριάσεις: την πρωινή, στην οποία παρίστανται τα μέλη του ΣΕΒ, και την απογευματινή ανοικτή συνεδρίαση. Την απογευματινή συνεδρίαση θα τιμήσει με την παρουσία του ο πρωθυπουργός κ. Κωνσταντίνος Μητσοτάκης.

Ι. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Διαπιστώσεις: Τα στοιχεία που δημοσιεύθηκαν για την ελληνική Οικονομία καθώς και οι Εκθέσεις της Επιτροπής της ΕΟΚ, του ΟΟΣΑ και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, επισημαίνουν ότι η ελληνική Οικονομία βρίσκεται σε σοβαρή κρίση. Χαρακτηριστικά της κρίσης αυτής είναι:

- α) Η στασιμότητα, η ανάπτυξη με πολύ χαμηλούς ρυθμούς της Οικονομίας. Οι ρυθμοί που υπολογίσθηκαν και προβλέπονται για το άμεσο μέλλον είναι οι χαμηλότεροι των χωρών της Κοινότητας. Έτσι, αντί για σύγκλιση των οικονομιών, έχουμε μια αυξανόμενη απόκλιση.
- β) Η εφεκτικότητα στην επενδυτική δραστηριότητα.
- γ) Η ύπαρξη και λειτουργία της παραοικονομίας.
- δ) Η έμφαση στην κατανάλωση και διανομή, σε αντίθεση με τις επενδύσεις.
- ε) Ο υψηλός πληθωρισμός που υπερβαίνει το τριπλάσιο του πληθωρισμού των άλλων ευρωπαϊκών χωρών.
- στ) Τα μεγάλα ελλείμματα στον Δημόσιο τομέα που ξεπερνούν το 22% του ΑΕΠ και σε συνδυασμό με την παραοικονομία αποτελούν την κύρια αιτία της υπερβάλλουσας ρευστότητας.
- ζ) Τα εξίσου μεγάλα ελλείμματα των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης και των Δημοσίων Επιχειρήσεων.
- η) Τα υψηλά ελλείμματα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών που έφθασαν τα 2.4 δισ. δολάρια τον χρόνο και κινούνται πλέον περίπου στο 5% του ΑΕΠ.
- θ) Η στασιμότητα της παραγωγικότητας, η συνεχής αύξηση του κατά μονάδα κόστους εργασίας και η εξ αυτού επιδείνωση της ανταγωνιστικότητας της Οικονομίας.
- ι) Η ατελής λειτουργία των αγορών.

Όλα όσα αναφέρθηκαν οδηγούν σε μεγάλες στρεβλώσεις στην κατανομή των πόρων και των συντελεστών παραγωγής και σε ανορθολογική χρήση τους. Έτσι παρατηρείται συστηματικά η αύξηση της καταναλωτικής δαπάνης σε σχέση με την αποταμίευση και τις επενδύσεις και η χρησιμοποίηση όλο και περισσότερων συντελεστών της παραγωγής (κεφάλαιο, εργασία) στον Δημόσιο τομέα, στις Δημόσιες Επιχειρήσεις, στις προβληματικές και υπερχρεωμένες, στους φθίνοντες κλάδους δραστηριότητας, στις επιδοτήσεις κλπ.

2. Στόχοι: Η οικονομική πολιτική που θα εφαρμοσθεί τώρα και στο μέλλον θα πρέπει να αντιμετωπίσει τα άμεσα προβλήματα και να δημιουργήσει προϋποθέσεις για ταχύτερη ανάπτυξη. Θα πρέπει δηλαδή να επιδιώξει δύο κύριους και παράλληλους στόχους:

Την αποκατάσταση σταθερότητας και οικονομικής ισορροπίας και την οικονομική ανάπτυξη.

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι τα μέτρα που θα ληφθούν, πρέπει να εντάσσονται σε μια μακροχρόνια προοπτική, να εξυπηρετούν τους δύο κύριους στόχους που έχουν τεθεί και να οδηγούν:

- α) Στην αύξηση της παραγωγής και του ΑΕΠ με ρυθμό μεγαλύτερο του 4% τον χρόνο.
- β) Στην αύξηση των επενδύσεων που θα πρέπει να κινηθούν σε ένα επίπεδο υψηλότερο από το 20% του ΑΕΠ.
- γ) Στην αποτελεσματική συγκράτηση και μείωση των καταναλωτικών δαπανών του ιδιωτικού, αλλά κυρίως του Δημόσιου τομέα. Η αύξηση των δημοσίων δαπανών αυτών δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το ήμισυ της αύξησης του ΑΕΠ.
- δ) Στη βελτίωση της παραγωγικότητας κατά 3% τουλάχιστον τον χρόνο, καθώς και στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας έτσι ώστε η πιθανή σύντομη πρώτη φάση ύφεσης της εγχώριας ζήτησης να αντισταθμισθεί από διεύρυνση των εξαγωγών.
- ε) Στη σταδιακή μείωση του πληθωρισμού με στόχο μέχρι το 1992 να έχει φθάσει στα μέσα επίπεδα των χωρών της ΕΟΚ.
- στ) Στη μείωση του ελλείμματος του ευρύτερου Δημόσιου τομέα, κάτω από το 18% του ΑΕΠ το 1990 και ακολούθως σε επίπεδο κάτω από το 10% του ΑΕΠ μέχρι το 1993.
- ζ) Στη μείωση του ελλείμματος του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών κάτω από το 2% του ΑΕΠ.
- η) Στον άμεσο περιορισμό του Δημόσιου χρέους – εσωτερικού και εξωτερικού – και στη μείωσή του σε επίπεδα συμβατά με τις δυνατότητες της Οικονομίας

3. Μέσα για την Επίτευξη των Στόχων: Οι στόχοι αυτοί θα πρέπει να επιδιωχθούν με τα κατάλληλα μέτρα, άμεσης αλλά και μεσοπρόθεσμης απόδοσης. Βασικό κριτήριο για την επιλογή συγκεκριμένων πολιτικών είναι η συνέπειά τους με τους στόχους που έχουν τεθεί, κατά πόσο δηλαδή τους εξυπηρετούν ή, στη χειρότερη περίπτωση, δεν τους αντιστρατεύονται. **Την περίοδο αυτή κάθε άλλο κριτήριο που συνήθως υπεισέρχεται** στις αποφάσεις πρέπει να παραμεριστεί. Οι πολιτικές που θα προκριθούν πρέπει να είναι συντονισμένες και συμβατές, να αποτελούν ενιαίο σύνολο και να έχουν συγκεκριμένη, σαφή στόχευση. Προϋπόθεση για την επιτυχία αυτής της πολιτικής είναι να εξασφαλισθεί η άμεση κινητοποίηση των παραγωγικών δυνάμεων της Οικονομίας με την προοδευτική αλλά και όσο το δυνατόν ταχύτερη απελευθέρωση της λειτουργίας όλων των αγορών.

Στο μέρος που ακολουθεί προτείνονται ειδικότερα μέτρα στους τομείς της Δημοσιονομικής Πολιτικής, της Νομισματικής Πολιτικής, της Εισοδηματικής και Κοινωνικής Πολιτικής, της Συναλλαγματικής και Αναπτυξιακής Πολιτικής.

II. ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

1. Στόχοι: Οι επιμέρους στόχοι της Νομισματικής και της Συναλλαγματικής Πολιτικής είναι:

- α) Μείωση της ρευστότητας της Οικονομίας.
- β) Αποκατάσταση ρεαλιστικών συναλλαγματικών ισοτιμιών.
- γ) Προετοιμασία της χώρας για την πλήρη ένταξη στο Ευρωπαϊκό Νομισματικό Σύστημα μέχρι τέλους του 1992.

2. Μέσα:

1. Η χάραξη και εφαρμογή της Νομισματικής Πολιτικής πρέπει να ανατεθεί στην Τράπεζα της Ελλάδος. Η Διοίκηση της Τράπεζας ασκεί τα καθήκοντά της χωρίς επεμβάσεις του Δημοσίου, πέρα από τον διορισμό της Διοίκησης (μέσω της Βουλής κατά την κείμενη Νομοθεσία) και μία γενική συμφωνία για τους στόχους και τα πλαίσια.
2. Τα μέτρα για τον περιορισμό της ρευστότητας θα πρέπει κατ' αρχήν να στραφούν στην υφιστάμενη πολύ μεγάλη προσφορά (κυκλοφορία, καταθέσεις, έντοκα γραμμάτια βραχείας διάρκειας) που εκτιμάται ότι σήμερα κινείται περίπου στα επίπεδα του ΑΕΠ. Αυτή αποτελεί «εν δυνάμει» έντονο αποσταθεροποιητικό παράγοντα. Η λύση δεν θα πρέπει να αναζητηθεί αποκλειστικά στη μεγάλη αύξηση των επιτοκίων,

αλλά κυρίως στη μείωση των ελλειμμάτων του Δημόσιου τομέα, στην προσφορά από το Δημόσιο τίτλων μεγαλύτερης διάρκειας, ακινήτων κλπ., στην προοπτική νομισματικής σταθεροποίησης και στη δημιουργία θετικού ψυχολογικού κλίματος.

3. Ο στόχος για την προσφορά χρήματος M_3 καθορίζεται στο επίπεδο του προσδοκώμενου πληθωρισμού, αυξημένο κατά 1-4 μονάδες, ανάλογα με την προσδοκώμενη πραγματική αύξηση του ΑΕΠ.
4. Ομολογίες και τίτλοι μακρύτερης διάρκειας και περιουσιακά στοιχεία του ευρύτερου Δημόσιου τομέα προσφέρονται στο αποταμιευτικό κοινό.
5. Συνολικά, η πιστωτική επέκταση προς τον ευρύτερο Δημόσιο τομέα πρέπει να περιορισθεί δραστικά. Αυτό φυσικά προϋποθέτει τη μείωση του δημόσιου ελλείμματος. Η πιστωτική πολιτική όμως πρέπει να πάψει να παρακολουθεί απλώς τις υπερβάσεις της δημοσιονομικής πολιτικής και να θέσει αυτή τους δικούς της στόχους, τους οποίους δεν θα υπερβαίνει.
6. Η πιστωτική επέκταση προς τον ιδιωτικό τομέα πρέπει να περιορισθεί επιλεκτικά. Κύριο κριτήριο και εδώ θα πρέπει να είναι η ενίσχυση της παραγωγής και η αποθάρρυνση της κατανάλωσης.
7. Για να αποδώσουν τα μέτρα είναι αναγκαία η ταχύτερη δυνατή απελευθέρωση της αγοράς. Επιβάλλεται συνεπώς να επισπευσθεί η κατάργηση των συναλλαγματικών περριορισμών και, πάντως, η άμεση απελευθέρωση της κίνησης κεφαλαίων, καθώς και η κατάργηση κάθε προληπτικού ελέγχου από την Τράπεζα της Ελλάδος εκτός από τους κατασταλτικούς.
8. Προς την κατεύθυνση της απελευθέρωσης πρέπει να κινηθεί και το τραπεζικό σύστημα, εναρμονιζόμενο το ταχύτερο δυνατόν με τα όσα ισχύουν στην Κοινότητα. Γι' αυτό χρειάζεται, πρώτον, να αντιμετωπισθεί άμεσα το πρόβλημα που υπάρχει σχετικά με την εξυγίανση του ενεργητικού των τραπεζών και της υπερδανειοδότησης από αυτές του Δημοσίου. Δεύτερον, να διαμορφωθεί το θεσμικό πλαίσιο για την εισαγωγή και στην Ελλάδα όλων των νέων τραπεζικών προϊόντων και υπηρεσιών (π.χ. factoring, swaps).
9. Να καταργηθεί το σύστημα των υποχρεωτικών δεσμεύσεων των τραπεζών και να θεσπισθούν τα δοκιμασμένα σε άλλες χώρες συστήματα ελέγχου της πίστης.

III. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

1. Στόχοι: Τα Δημόσια οικονομικά, υπό την ευρεία έννοια, είναι ο κύριος παράγοντας που έχει οδηγήσει στη διατάραξη της νομισματικής και οικονομικής ισορροπίας. Η συνεχής και με υψηλούς ρυθμούς αύξηση των δαπανών και των ελλειμμάτων, ο καταναλωτικός και διανεμητικός χαρακτήρας των δαπανών του Δημόσιου τομέα, η αυξανόμενη απορρόφηση πόρων, η χαμηλή παραγωγικότητα και η υποβαθμισμένη ποσοτική και ποιοτική παραγωγή του, έχουν επισημανθεί από όλους τους μελετητές και δεν χρειάζονται περαιτέρω τονισμό. Στόχος συνεπώς της Δημοσιονομικής Πολιτικής είναι να αντιστρέψει αυτές τις τάσεις και συγκεκριμένα:

- α) Να μειωθούν οι δανειακές ανάγκες του Δημόσιου τομέα κάτω από το 18% το 1990 και ακολούθως κατά 4 ποσοστιαίες μονάδες το χρόνο.
- β) Να περιορισθεί ποσοτικά και να αναβαθμισθεί ποιοτικά το κράτος.
- γ) Να αλλάξει ο προσανατολισμός της Δημοσιονομικής Πολιτικής με την εισαγωγή της αναπτυξιακής διάστασης στη διαμόρφωση των μέτρων.

2. Μέσα: Ο γιγαντισμός του Δημόσιου τομέα έχει δημιουργήσει τεράστιες δυνάμεις αδράνειας και τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν είναι ιδιαίτερα έντονα. Ενδεικτικά μόνο προτείνονται:

1. Η αύξηση των δαπανών του Δημοσίου, εκτός από τις δαπάνες εξυπηρέτησης του Δημόσιου χρέους να διαμορφώνεται κάτω από τον προβλεπόμενο πληθωρισμό.
2. Να εφαρμοσθεί το σύστημα της μηδενικής βάσης στην κατάρτιση του προϋπολογισμού. Είναι σκόπιμο, εξάλλου, για σημαντικές περιοχές της Διοίκησης, όπως η Άμυνα, η Παιδεία, η Υγεία, η Ασφάλεια, η Τοπική Αυτοδιοίκηση, να γίνουν τεχνικοοικονομικές μελέτες που θα επιτρέπουν την ποιοτική αναβάθμιση και τη συγκράτηση του κόστους.
3. Να γίνουν ουσιαστικές αλλαγές στην οργάνωση της Διοίκησης και στον τρόπο λειτουργίας της και να μειωθεί το απασχολούμενο προσωπικό στον ευρύτερο Δημόσιο τομέα. Να γίνει ευρεία χρήση μεταθέσεων και μετατάξεων και να καταργηθεί η μονιμότητα των νεοεισερχομένων.
4. Να καθορισθούν γενικές αυξήσεις στον ευρύτερο Δημόσιο τομέα που θα κινούνται κάτω από τον προβλεπόμενο πληθωρισμό.

Δεδομένου ότι οι ενδιαφερόμενοι για εργασία στον Δημόσιο τομέα είναι πάρα πολλοί, συμπεραίνεται ότι οι συνθήκες απασχόλησης στον τομέα αυτό είναι πολύ ικανοποιητικές σήμερα και, επομένως, θα πρέπει να είναι δυνατή η συγκριτικά δυσμενέστερη διαμόρφωσή τους. Αντιθέτως, θα πρέπει να βελτιωθούν οι αμοιβές και η ιεραρχική εξέλιξη με ταχύτερους ρυθμούς για τα στελέχη και τα άτομα υψηλής παραγωγικότητας.

5. Να εφαρμοσθεί πολιτική εκτεταμένης και γρήγορης εκποίησης περιουσιακών στοιχείων του ευρύτερου Δημοσίου τομέα, όπως ακίνητα, γη, τίτλοι κλπ. Ειδική έμφαση να δοθεί στην εκποίηση επιχειρήσεων του Δημοσίου τομέα, των προβληματικών κλπ.

6. Να χρησιμοποιηθεί ευρύτερα σύστημα κάλυψης αναγκών από εργολάβους/υπεργολάβους (out-contracting / subcontracting).

7. Να περικοπούν με γρήγορους ρυθμούς οι άμεσες ή έμμεσες επιδοτήσεις, εκτός των αναπτυξιακών που συνδέονται και αποτελούν προϋπόθεση για την άντληση αντιστοίχων κεφαλαίων από πρόγραμμα της ΕΟΚ.

8. Να μειωθούν τα ελλείμματα των Δημοσίων Οργανισμών και Επιχειρήσεων με την αναπροσαρμογή των τιμολογίων, τη μείωση του κόστους και την αύξηση της παραγωγικότητας. Είναι ανάγκη να καθιερωθεί ευθύνη των Διοικήσεων, που θα κινούνται ανεξάρτητες μέσα σε ένα γενικό πλαίσιο πολιτικής και στόχων.

2α. Φορολογική πολιτική: Ιδιαίτερη μνεία θα πρέπει να γίνει για τη φορολογική πολιτική που αποτελεί το σημαντικότερο εργαλείο για τη Δημοσιονομική Πολιτική στο σύνολό της. Η φορολογική πολιτική θα πρέπει να είναι:

- α) Αποτελεσματική
- β) Δίκαιη
- γ) Αναπτυξιακή

Μέτρα που κατατείνουν σ' αυτούς τους στόχους είναι:

α) Στη φορολογία φυσικών προσώπων

1. Η αναμόρφωση της φορολογίας για να ενθαρρυνθεί η προσπάθεια και να αποθαρρυνθεί η φοροαποφυγή. Ο κατώτατος συντελεστής να ορισθεί στο 5% και ο ανώτατος στο 40%. Να μειωθούν τα κλιμάκια και ο ανώτατος συντελεστής να αρχίζει για εισοδήματα πάνω από 10 εκατ. δρχ. τον χρόνο.

2. Η διατήρηση για κάποιο διάστημα του θεσμού των τεκμηρίων στα οποία θα μπορούσε να προστεθεί το τεκμήριο δαπάνης της κατοικίας.

3. Η προοδευτική αλλά ταχεία κατάργηση των ρυθμίσεων που ισχύουν για ειδικά καθεστώτα και απαλλαγές όπως αγροτών, βουλευτών και ορισμένων επαγγελματιών.

β) Στη φορολογία νομικών προσώπων

Βασικό κριτήριο εδώ θα πρέπει να είναι το είδος του εισοδήματος που φορολογείται. Πρέπει να υπάρξει σαφής διάκριση ανάμεσα στην αποταμίευση και στην κατανάλωση και ευνοϊκή μεταχείριση της πρώτης. Γι' αυτό θα πρέπει:

1. Ο συντελεστής φορολογίας μη διανεμομένων κερδών να ορισθεί στο 25%.
2. Να μειωθούν ουσιαστικά οι συντελεστές φορολογίας των διανεμομένων κερδών, μερισμάτων κλπ. για να ενθαρρυνθεί η επένδυση. Ειδικότερα για τις εταιρείες που πραγματοποιούν επενδύσεις οι συντελεστές να είναι ακόμη χαμηλότεροι.

γ) Στην έμμεση φορολογία

1. Να καταργηθούν οι ειδικοί φόροι που επιβαρύνουν την παραγωγή, όπως ο ειδικός φόρος 3% επί των τραπεζικών συμβάσεων και οι εναπομείναντες υπέρ τρίτων φόροι. Ο φόρος 8% επί των τραπεζικών εργασιών και ο αντίστοιχος επί των ασφαλιστικών εργασιών να ενσωματωθούν στον ΦΠΑ.

2. Να αναμορφωθεί ο ΦΠΑ, να γίνει αποτελεσματικότερη η είσπραξή του και συνεπέστερη η απόδοσή του. Συγκεκριμένα: να καταργηθεί η τρίτη κατηγορία, οι ενεργειακές εισφορές στη δευτερογενή παραγωγή να ενταχθούν στον χαμηλό συντελεστή και να καταστεί υποχρεωτική η χρησιμοποίηση ταμειακών μηχανών: εντός έτους για τις επιχειρήσεις με κύκλο εργασιών μέχρι 5 εκατ. δρχ. και μέχρι την 31.12.91 για όλες τις υπόλοιπες επιχειρήσεις.

3. Κύριο πρόβλημα σχετικά με τον ΦΠΑ είναι η σύλληψή του. Αν αυτή εξασφαλισθεί θα πρέπει να εξετασθεί και η προσαύξηση των συντελεστών του.

4. Να αυξηθεί ο ειδικός φόρος καυσίμων στη βενζίνη.

5. Να αυξηθούν οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης προϊόντων που δεν καλύπτουν άμεσες ανάγκες.

δ) Στους μηχανισμούς σύλληψης της φορολογητέας ύλης

Για να επιτευχθούν οι στόχοι της φορολογικής πολιτικής απαιτείται ο άμεσος εκσυγχρονισμός, αναδιοργάνωση και δραστηριοποίηση των υπηρεσιών του Δημοσίου που θα επιτρέψουν:

- α) την πληρέστερη σύλληψη της φορολογητέας ύλης,
- β) την ταχεία είσπραξη των οφειλών,
- γ) την απλοποίηση των διαδικασιών.

IV. ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΙΚΑ – ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Το θέμα αυτό έχει απασχολήσει στο παρελθόν τον ΣΕΒ και έχει καλυφθεί με αρκετά σημειώματα και προτάσεις.

Κατά βάση το πρόβλημα συνίσταται στο ότι:

Οι σημαντικές αλλαγές που θα σημειωθούν λόγω της τεχνολογικής προόδου και της Ενιαίας Ευρωπαϊκής Αγοράς θα οδηγήσουν σε σημαντικές αναδιαρθρώσεις στην απασχόληση κατά κλάδους, ειδικότητες, περιοχές. Αυτές πρέπει με κάθε τρόπο να προετοιμασθούν και να διευκολυνθούν. Δυστυχώς μέχρι σήμερα επιζητήθηκε η διατήρηση του status quo και η προστασία των θέσεων εργασίας που υπάρχουν. Αυτή η πολιτική οδηγεί σε αδιέξοδο γιατί σημαίνει ότι διατηρούνται θέσεις εργασίας με χαμηλή παραγωγικότητα και χωρίς μέλλον στον Δημόσιο τομέα, στις προβληματικές και υπερχρεωμένες επιχειρήσεις, σε φθίνοντες κλάδους και δραστηριότητες με μεγάλες θυσίες για το κοινωνικό σύνολο, ενώ έτσι σπαταλώνται πολύτιμοι πόροι.

α) Δεν δημιουργούνται νέες παραγωγικές θέσεις εργασίας.

β) Οι αμοιβές διαμορφώνονται και αυξάνουν κατά τρόπο αυτόματο μηχανιστικό και ισοπεδωτικό. Η έλλειψη κάθε σύνδεσης με την παραγωγικότητα και την ατομική αποδοτικότητα αφ' ενός καθιλώνει την αγοραστική δύναμη των αμοιβών και αφ' ετέρου αφαιρεί κάθε ενδιαφέρον για το έργο και τη βελτίωση της απόδοσης.

γ) Διατηρείται η απασχόληση και αυξάνει σε περιοχές χωρίς ελπίδα (Δημόσιο, προβληματικές, υπερχρεωμένες) και με χαμηλή παραγωγικότητα.

δ) Περιορίζεται η προσαρμοστικότητα και ελαστικότητα του παράγοντα εργασία με άκαμπτες ρυθμίσεις και περιορισμένη εκπαίδευση.

Τα παραπάνω χαρακτηριστικά είναι ιδιαίτερως έντονα στον ευρύτερο Δημόσιο τομέα που λόγω του όγκου του αποτελεί οπωσδήποτε τον κυριότερο προσδιοριστικό παράγοντα.

Οι προτάσεις στον τομέα της εισοδηματικής πολιτικής που στοχεύουν στην αύξηση της απασχόλησης και τη βελτίωση των αποδοχών (κλείσιμο ψαλίδας με χώρες της ΕΟΚ), είναι οι ακόλουθες:

Στον Δημόσιο τομέα

α) Να απαγορευθούν οι προσλήψεις στον Δημόσιο τομέα έως ότου μειωθεί ο συνολικός αριθμός απασχολούμενων κατά 10% μέσω της φυσιολογικής απομείωσης.

β) Να εφαρμοσθεί το μέτρο των μεταθέσεων και μετατάξεων τόσο υπηρεσιακά όσο και γεωγραφικά σε ευρεία έκταση και ανάλογα με τις πραγματικές ανάγκες.

γ) Να εφαρμοσθεί η δυνατότητα απόλυσης προσωπικού στον Δημόσιο τομέα κατά 2% ετησίως λόγω ακαταλληλότητας.

δ) Τα συγκεκριμένα άτομα θα ορίζονται από αρμόδια υπηρεσιακά συμβούλια βάσει υπηρεσιακών προδιαγραφών επάρκειας.

ε) Να εφαρμοσθεί και στον Δημόσιο τομέα η εφαρμογή οικονομικών κινήτρων έναντι απόδοσης.

στ) Σε περίπτωση καταργήσεων κλάδων ή υπηρεσιών, οι εργαζόμενοι σ' αυτούς να απομακρύνονται όπως συμβαίνει και στον Ιδιωτικό τομέα.

Στον Ιδιωτικό τομέα

- α) Να μειωθούν, μέχρι κατάργησης, κάθε αυτοματισμός στην αύξηση των αμοιβών, ώστε να ενισχυθεί θαρραλέα η σύνδεση της αμοιβής με την παραγωγικότητα.
- β) Να απελευθερωθεί το σύστημα των ομαδικών απολύσεων από την έγκριση της διοικητικής αρχής, με παράλληλη βελτίωση του συστήματος επιδότησης των ανέργων και των προγραμμάτων μετεκπαίδευσης.
- γ) Να ενθαρρυνθεί η αύξηση της κινητικότητας και προσαρμοστικότητας του εργατικού δυναμικού με συγκεκριμένα κίνητρα γεωγραφικής μετακίνησης και εγκατάστασης.
- δ) Να ενισχυθεί η εργασία μειωμένου ωραρίου με την ασφαλιστική ρύθμιση του θέματος και την κατάργηση της απαγόρευσης που ισχύει για τα εμπορικά καταστήματα. Έτσι θα μειωθεί η ανεργία σε κοινωνικές ομάδες, όπως οι νέοι και οι γυναίκες, που δείχνουν προτίμηση για απασχόληση μειωμένου χρόνου.

Παιδεία

Επισημαίνεται τέλος το θέμα Παιδεία - Εκπαίδευση που έχει απασχολήσει τους παραγωγικούς φορείς (ΣΕΒ, επιχειρήσεις) και που είναι τεράστιο για να καλυφθεί στο Σημείωμα αυτό. Η ανάγκη της αναβάθμισης του ανθρώπινου παράγοντα είναι στόχος πρωταρχικής σημασίας.

V. ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

Το πρόβλημα των Κοινωνικών Ασφαλίσεων έχει πάρει εκρηκτικές διαστάσεις. Ο ΣΕΒ από καιρό ήδη έχει επισημάνει τις εξελίξεις αυτές και έχει προτείνει με υπόμνημά του, με επιστολές και μελέτες (IOBE), τρόπους αντιμετώπισής του. Δυστυχώς οι προσπάθειες αυτές έμειναν χωρίς αποτέλεσμα. Καμία σοβαρή μελέτη δεν έγινε, κανένα μέτρο ουσιαστικής βελτίωσης δεν πάρθηκε και μόνον όταν η κατάσταση έφθασε στο απροχώρητο εγγράφηκαν στους τελευταίους προϋπολογισμούς κονδύλια για την ενίσχυση του ΙΚΑ και ορισμένων άλλων οργανισμών, όπως του ΝΑΤ, και χορηγήθηκαν δάνεια από το τραπεζικό σύστημα και άλλους φορείς για την κάλυψη των ελλειμμάτων. Τα δάνεια αυτά είναι υψηλού κόστους και θα επιβαρύνουν περαιτέρω τη δυσχερή κατάσταση των οργανισμών.

Το πρόβλημα χρειάζεται, κατά τη γνώμη μας, σοβαρή και λεπτομερή μελέτη από ολιγομελή ομάδα εργασίας, επικουρούμενη από ειδικούς επιστήμονες, νομικούς, αναλογιστές και ειδικευμένους σε θέματα κοινωνικών ασφαλίσεων. Θα μπορούσε δε για την κατάρτισή της να ζητηθεί σχετική τεχνική και οικονομική βοήθεια από την Κοινότητα.

Πιστεύουμε ότι η λύση θα πρέπει να αναζητηθεί προς τις ακόλουθες κατευθύνσεις:

- α) Συγχώνευση ομοειδών φορέων κοινωνικής ασφάλισης, ώστε να περιορισθεί ο τεράστιος αριθμός τους που δημιουργεί προβλήματα εφαρμογής ενιαίων κανόνων, διαδικασιών και ορθολογικού συστήματος εισφορών/παροχών.
- β) Περιορισμός των διοικητικών εξόδων των φορέων και παραγωγικότερη λειτουργία.
- γ) Εκλογίκευση του συστήματος εισφορών (εσόδων) και παροχών και στήριξή του σε επιστημονικές βάσεις (αναλογιστικές μελέτες), καθώς και διαμόρφωση των σχετικών κανονισμών/καταστατικών κατά ασφαλιστικό φορέα.
- δ) Σε περίπτωση που το Δημόσιο αποφασίσει την ένταξη στο σύστημα ομάδων πληθυσμού ή την καταβολή παροχών χωρίς τις αντίστοιχες εισφορές, αυτό να υποχρεώνεται με την ίδια διάταξη νόμου να καταβάλει την αντίστοιχη αξία της «εξαγοράς» που θα καθορίζεται από ένα ανεξάρτητο Σώμα Αναλογιστών.
- ε) Να μη βελτιώνεται το σύστημα υπέρ των ασφαλισμένων, είτε με τη μείωση της εισφοράς ή τη βελτίωση των παροχών, αν δεν υπάρχει βεβαίωση του Σώματος Αναλογιστών ότι το επί πλέον κόστος δεν θα διαταράξει την οικονομική ισορροπία του ασφαλιστικού φορέα.
- στ) Να ορισθούν λογικές χρονικές προϋποθέσεις για την συνταξιοδότηση και πάντως να εξασφαλίζεται λογική ισορροπία χρόνου και ποσών εισφορών που καταβλήθηκαν προς τις παροχές. Έτσι, απονομή συντάξεων και μάλιστα αυξημένων κατωτάτων ορίων μετά από εξαιρετικά σύντομους χρόνους να αποκλεισθούν. Εφόσον αυτό επιβάλλεται για κοινωνικούς λόγους, η «εξαγορά» υπολογιζόμενη από το Σώμα

Αναλογιστών να εγγράφεται στον Δημόσιο Προϋπολογισμό και να καταβάλλεται από το Δημόσιο.

ζ) Να κρίνονται με αυστηρότητα οι χορηγήσεις αναπηρικών συντάξεων που σήμερα υπερβαίνουν κάθε λογικό όριο και να μεταβληθούν οι προϋποθέσεις απασχόλησης συνταξιούχων.

η) Να καταργηθούν όλοι οι υπέρ τρίτων πόροι που ισχύουν σήμερα υπέρ ορισμένων ταμείων.

θ) Να μελετηθεί η σκοπιμότητα διατήρησης του υφιστάμενου στην Ελλάδα διπλού επιπέδου ασφάλισης (Κύριας και Επικουρικής). Άμεσα και μέχρι να μελετηθεί το θέμα να μην επιτρέπεται το σύνολο των συντάξεων, από όπου και αν πηγάει, να είναι ανώτερο του 90% των τελευταίων εν ενεργεία αποδοχών.

ι) Να ενθαρρυνθεί, η πέραν ορισμένου επιπέδου σύνταξη να καλύπτεται, κατόπιν συμφωνίας εργαζομένων - επιχείρησης, με συστήματα ομαδικών ασφαλίσεων από Ιδιωτικές Ασφαλιστικές Εταιρίες.

κ) Να επανεξετασθεί η μέθοδος υπολογισμού της σύνταξης (ΙΚΑ - Επικουρικά) ως προς τα επιδόματα (δώρα) Χριστουγέννων και Πάσχα δεδομένου ότι συνυπολογίζονται κατά τη διαδικασία καθορισμού του ύψους της σύνταξης και εν συνεχεία αυτή (προσαυξημένη κατά τα δώρα) χορηγείται εκ νέου 14 φορές ετησίως.

λ) Να εξετασθεί η μέθοδος η οποία χρησιμοποιείται για την αναπροσαρμογή των ασφαλιστικών κλάσεων του ΙΚΑ.

μ) Να παρασχεθεί η δυνατότητα, οι ασφαλιστικοί οργανισμοί να επενδύουν ελεύθερα, μέσα σε καθορισμένα γενικά πλαίσια, τα τυχόν αποθεματικά τους.

ν) Να εξασφαλισθεί η συστηματική και έγκαιρη είσπραξη των εισφορών από τους οφειλότες, συμπεριλαμβανομένων και των φορέων του ευρύτερου Δημόσιου τομέα.

Εκτός από τις παραπάνω προτάσεις που πιστεύουμε ότι αποφασιστικά θα βοηθήσουν προς την κατεύθυνση της εξυγίανσης του ασφαλιστικού συστήματος, είναι απαραίτητο να μελετηθεί με προσοχή και μία εντελώς νέα προσέγγιση της ασφαλιστικής φιλοσοφίας και πρακτικής.

Η κατεύθυνση θα ήταν η υποχρεωτική ασφάλιση ενός επιπέδου αμοιβής της τάξης π.χ. των 100.000 δρχ. και η χορήγηση της αντίστοιχης σύνταξης π.χ. 80%.

Για το τμήμα αμοιβής πέραν των 100.000 να υπάρχει επιλογή του εργαζόμενου εάν και ποιό τμήμα των επιπλέον αποδοχών του θα ασφαλίσει. Ο εργοδότης θα υποχρεώνεται να καταβάλει ισόποση εισφορά. Ο υπολογισμός της σύνταξης θα γίνεται με αυστηρά ανταποδοτικά κριτήρια βάσει διεθνώς αποδεκτών αναλογιστικών προϋποθέσεων.

Οι παραπάνω σκέψεις πρέπει πάντως να ενταχθούν, αν αποδειχθούν χρήσιμες, στη γενικότερη μελέτη που προτείνεται. Αυτή πρέπει να είναι εναρμονισμένη με τις εξελίξεις που προβλέπεται να σημειωθούν στην Κοινότητα.

VI. ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

α) Όσα προαναφέρθηκαν, από άποψη στόχων και μέτρων, αποβλέπουν στη δημιουργία των προϋποθέσεων που θα επιτρέψουν την αναπτυξιακή δραστηριοποίηση της Οικονομίας. Αν υπάρξουν οι προϋποθέσεις αυτές, θα πρέπει να θεωρείται βέβαιο ότι οι επενδύσεις θα αυξηθούν σε όλους τους τομείς και κλάδους με αποτέλεσμα την επιτάχυνση της ανάπτυξης του ΑΕΠ και αύξηση της απασχόλησης.

β) Κύριος φορέας της ανάπτυξης θα είναι ασφαλώς ο ιδιωτικός τομέας. Για να επιτευχθούν όμως υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης, ο χώρος μέσα στον οποίο δραστηριοποιείται ο ιδιωτικός τομέας πρέπει να διευρυνθεί. Γι' αυτό πρέπει να καταργηθούν το γρηγορότερο νομικά και πραγματικά πλεονεκτήματα που έχουν θεσπισθεί υπέρ των φορέων του Δημοσίου, τις Δημόσιες Επιχειρήσεις, τις Επιχειρήσεις Δήμων και Κοινοτήτων, τους Συνεταιρισμούς, κλπ. Θα πρέπει επίσης να ανοιχθούν όλοι οι τομείς δραστηριότητας που σήμερα είναι κλειστοί για τον ιδιωτικό τομέα και χαρακτηρίζονται σαν μονοπωλιακή δραστηριότητα του ευρύτερου Δημόσιου τομέα. Προτείνεται μεταξύ άλλων το άνοιγμα των περιοχών της Υγείας, της Εκπαίδευσης, των Μεταφορών, των Επικοινωνιών, της Ενέργειας κλπ. σε ιδιωτικές επιχειρήσεις που συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις να αναπτύξουν με επιτυχία τις σχετικές δραστηριότητες.

γ) Ο Δημόσιος τομέας θα πρέπει να προσφέρει την αναγκαία υποδομή, ο εκσυγχρονισμός της οποίας (μεταφορικά και τηλεπικοινωνιακά δίκτυα, χωροθέτηση κλπ.) αποτελεί άμεση προτεραιότητα. ■

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΝΑ ΕΧΕΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑ, ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΟΧΗ

Ομιλία του Προέδρου της Ε.Ε. του ΣΕΒ κ. Στ. Αργυρού στην Ετήσια Γενική Συνέλευση των Μετόχων της Τράπεζας της Ελλάδος.

Έγινε στις 30 Απριλίου η Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση της Τράπεζας της Ελλάδος, στην οποία ο Διοικητής κ. Δημ. Χαλικιάς έδωσε το στίγμα της ελληνικής Οικονομίας και έκανε συγκεκριμένες προτάσεις για τις κατευθύνσεις της οικονομικής πολιτικής που πρέπει να εφαρμοσθεί στην παρούσα συγκυρία. Στη συνέλευση της τράπεζας απευθύνθηκε και ο πρόεδρος της Ε.Ε. του ΣΕΒ κ. Σ. Αργυρός, αναλύοντας τις θέσεις και τις προτάσεις της ελληνικής Βιομηχανίας. Δημοσιεύουμε παρακάτω την ομιλία του κ. Σ. Αργυρού.

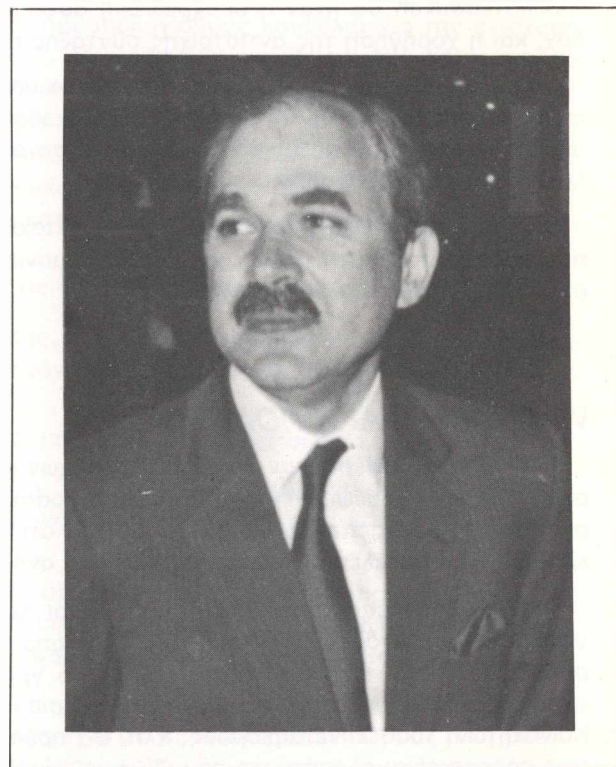
Ο επιχειρηματικός κόσμος και ιδιαίτερα ο βιομηχανικός, διαπιστώνει και πάλι ότι το κείμενο της Έκθεσης του Διοικητού της Τραπέζης Ελλάδος αποτελεί το κατ' εξοχήν αξιόπιστο κείμενο που με ρεαλισμό και σαφήνεια περιγράφει τις εξελίξεις και τις διαγραφόμενες προοπτικές της Εθνικής μας Οικονομίας και επισημαίνει με θάρρος τις επιβαλλόμενες επιλογές για την έξοδο από την κρίση.

Παρά το γεγονός, ότι οι εκθέσεις του Διοικητού της Τραπέζης Ελλάδος επανειλημμένως έχουν επισημάνει τις οικονομικές επιπτώσεις των μεγάλων δημοσίων ελλειμμάτων, η πολιτική που ακολουθήθηκε μετά την εφαρμογή του σταθεροποιητικού προγράμματος, οδήγησε στην περαιτέρω διόγκωσή τους.

Ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών ποτέ δεν παρέλειψε να τονίζει ότι τα ελλείμματα αυτά είναι πηγή οικονομικής αστάθειας, υποδαυλίζουν τον πληθωρισμό, τροφοδοτούν την καταναλωτική ζήτηση, προκαλούν τη φυγή των κεφαλαίων στο εξωτερικό, διαβρώνουν την ανταγωνιστικότητα της εθνικής μας Οικονομίας και οδηγούν σε ανορθολογική κατανομή των περιορισμένων πόρων που διαθέτει η χώρα μας.

Οι συνεχώς αυξανόμενες δανειακές ανάγκες της χώρας για την κάλυψη των ελλειμμάτων, επαυξάνουν το δημόσιο χρέος, εσωτερικό και εξωτερικό και οδηγούν στην περαιτέρω διόγκωσή του.

Η Έκθεση του Διοικητού επισημαίνει ότι οι καθαρές δανειακές ανάγκες του ευρύτερου κρατικού το-

μέα, σε σχέση προς το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν της χώρας, ανέρχονται στο δεκατετραπλάσιο σχεδόν του αντίστοιχου μέσου όρου των χωρών του ΟΟΣΑ.

Το χρέος του ευρύτερου Δημόσιου τομέα εκτιμά-

Οι 200 πρώτες βιομηχανίες

ΜΕ ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΤΟ ΥΨΟΣ ΤΩΝ ΕΞΑΓΩΓΩΝ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΑΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1986

Με βάση το ΥΨΟΣ ΤΩΝ ΕΞΑΓΩΓΩΝ που πραγματοποίησαν κατά το 1986 η Υπηρεσία Στατιστικής του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών κατήρτισε πίνακα των 200 μεγαλύτερων εξαγωγικών επιχειρήσεων της χώρας. Στον πίνακα αυτόν σημειώνεται επίσης η σειρά που κατείχαν οι επιχειρήσεις αυτές τα δύο προηγούμενα χρόνια 1985 και 1984. Το σημείο × υποδηλώνει ότι οι αντίστοιχες επιχειρήσεις

δεν συμπεριλαμβάνονταν στους πίνακες των ετών 1985 και 1984 είτε γιατί ήταν ΝΕΕΣ, είτε επειδή το ύψος των εξαγωγών ήταν χαμηλότερο από τις 200 πρώτες, είτε επειδή δεν είχαν απαντήσει στο σχετικό ερωτηματολόγιο. Τέλος, ο πίνακας αυτός δεν συμπεριλαμβάνει τις επιχειρήσεις εκείνες που δεν είχαν απαντήσει στο ερωτηματολόγιο του ΣΕΒ μέχρι 13.12.1989.

(Σε χιλιάδες δραχμές)

Σειρά κατάταξης			Επωνυμία Βιομηχανικής Επιχείρησης	Κωδικός Αριθμός Κλάδου	Ύψος Εξαγωγών 1986
1986	1985	1984			
1	1	1	ΜΟΤΟΡ ΟΙΛ (ΕΛΛΑΣ) ΔΙΥΛΙΣ. ΚΟΡΙΝΘΟΥ Α.Ε.	32	71.769.515
2	4	4	ΑΝΩΝ. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΧΑΛΥΒΟΣ	34	13.491.240
3	5	2	ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΒΕΑΕ	34	12.594.450
4	7	8	ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ ΒΙΟΜ. ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.	23	10.901.041
5	6	5	ΗΡΑΚΛΗΣ ΑΝ. ΓΕΝΙΚΗ ΕΤ. ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ	33	10.362.000
6	21	160	ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΥΡΙΤΙΔΟΠΟΙΕΙΟΥ ΚΑΙ ΚΑΛΥΚΟΠΟΙΕΙΟΥ Α.Ε.	35	8.025.299
7	9	10	ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗ Α.Ε.	34	7.970.900
8	8	7	Α.Ε. ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ ΤΙΤΑΝ	33	7.127.340
9	3	3	ΛΑΡΚΟ ΑΕΜΜΕΛ	34	6.834.618
10	12	16	Α.Ε. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ Μ.Β.Ν.	33	5.763.670
11	10	11	Α. ΚΟΥΝΙΝΙΩΤΗΣ Α.Ε.	20	5.578.561
12	14	14	ΒΑΜΒΑΚΟΥΡΓΙΑ ΒΟΛΟΥ Α.Ε.	23	5.218.587
13	22	26	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ Α.Ε.	23	4.762.075
14	13	13	ΕΛΒΑΛ Α.Ε. ΕΛΛΗΝ. ΒΙΟΜ. ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ	34	4.754.000
15	33	25	ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ ΚΛΩΣΤΟΫΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ Α.Ε.	23	4.654.000
16	28	39	FULGOR ΕΛΛΗΝ. ΕΤ. ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΚΑΛΩΔΙΩΝ Α.Ε.	37	4.426.233
17	15	17	ΑΝ. ΕΛΛΗΝ. ΕΤ. ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝ. ΚΑΙ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ	31	4.120.238
18	18	24	ΚΛΩΣΤΗΡΙΑ ΝΑΟΥΣΗΣ Α.Ε.	23	3.984.091
19	20	21	ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΛΕΥΚΟΛΙΘΟΙ ΑΜΒΝΕΕ	33	3.930.705
20	26	23	ΧΗΜΙΚΕΣ ΒΙΟΜΗΧ. ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.	31	3.801.152
21	19	27	ΕΤΜΑ Α.Ε. ΤΕΧΝΗΤΗΣ ΜΕΤΑΞΗΣ	31	3.795.748
22	11	15	ΤΣΙΜΕΝΤΑ ΧΑΛΚΙΔΟΣ Α.Ε.	33	3.460.067
23	17	22	ΑΕΜ ΒΩΞΙΤΑΙ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ	33	3.268.614
24	75	30	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧ. ΟΠΛΩΝ (ΕΒΟ) Α.Ε.	35	3.159.595
25	16	6	ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ Α.Ε.	38	3.139.450
26	27	×	ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΙΔΗΡΟΚΡΑΜΑΤΑ Α.Ε.	34	2.802.000
27	72	76	ΒΙΟΖΩΚΑΤ ΖΩΟΤΡΟΦΩΝ Α.Ε.	20	2.800.421
28	37	176	ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ ΑΣΕΕ	34	2.723.417
29	48	34	ΑΔΕΛΚΑΝ - ΑΦΟΙ ΚΑΝΑΚΑΡΗ ΑΒΕΕΕ	20	2.548.207
30	24	40	ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ Α.Ε.	38	2.485.000
31	29	73	ΜΑΝΟΥΛΙ ΕΛΛΑΣ Α.Ε.	37	2.350.000
32	35	35	ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ ΚΛΩΣΤΗΡΙΑ Α.Ε.	23	2.334.752
33	×	43	ΒΟΜΒΥΚΡΥΛ Α.Β. ΚΑΙ Σ.Ε. ΑΚΡΥΛΙΚΩΝ ΙΝΩΝ	23	2.291.000
34	69	19	ΣΩΛΗΝΟΥΡΓΕΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ Α.Ε.	35	2.235.491
35	34	42	ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΧΑΡΤΟΠΟΙΪΑ Α.Ε.	27	2.184.079
36	57	38	ΚΛΩΣΤΗΡΙΑ ΠΡΕΒΕΖΗΣ Α.Ε.	23	2.170.771
37	38	41	Α.Γ. ΠΕΤΖΕΤΑΚΙΣ Α.Ε.	30	2.120.000
38	56	81	ΚΡΟΝΟΣ Α.Ε.	20	2.089.828

Σειρά κατάταξης			Επωνυμία Βιομηχανικής Επιχείρησης	Κωδικός Αριθμός Κλάδου	Ύψος Εξαγωγών 1986
1986	1985	1984			
39	41	65	ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΛΩΔΙΑ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ Α.Ε.	37	2.069.969
40	x	29	ΝΕΩΡΙΟΝ ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΣΥΡΟΥ Α.Ε.	38	2.045.687
41	47	59	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧ. ΕΙΔΩΝ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ Α.Ε.	20	1.962.726
42	59	80	ΣΙΣΣΕΡ - ΠΑΛΛΑΣ Ε.Π.Ε.	23	1.945.483
43	39	36	ΑΣΤΕΡΙΣ Α.Β.Ε.Ε.	20	1.920.200
44	55	69	UNICOT (ΕΛΛΑΣ) Α.Β.Ε.Ε.	23	1.760.072
45	46	60	ΕΛΛΑΤΕΞ Α.Ε. ΣΥΝΘΕΤΙΚΑΙ ΙΝΕΣ	23	1.755.000
46	60	67	ΣΗΜΕΝΣ ΤΗΛΕΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ Α.Ε.	37	1.732.381
47	49	79	ΑΛΕΞ. Ι. ΜΕΛΙΣΣΕΙΔΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ Ε.Π.Ε.	20	1.727.000
48	40	52	OLYMPIC CATERING Α.Ε.	20	1.713.377
49	63	53	ΛΟΡΤΕΞ Α.Ε.	23	1.672.000
50	82	102	ΟΛΥΜΠΙΑΣ Α.Ε.	20	1.632.086
51	32	18	ΒΙΟΚΑΤ ΑΤΒΕ	35	1.630.000
52	61	57	Σ. ΚΑΙ Η. ΚΑΙ Α. ΜΕΤΑΞΑ Α.Β.Ε.	31	1.627.645
53	78	77	ΣΑΛΙΓΚΑΡ Χ. Β. ΚΟΤΖΑΒΑΣΙΛΟΓΛΟΥ Α.Ε.	20	1.596.538
54	66	75	ΗΛΙΟΣ-ΤΕΝ CATE Α.Ε.	23	1.570.941
55	43	61	ΡΟΚΑ Α.Ε. ΒΙΟΜΗΧ. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ	23	1.553.049
56	50	74	Α.Ε.Ε. ΑΡΓΥΡΟΜΕΤΑΛΛΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΒΑΡΥΤΙΝΗΣ	33	1.543.846
57	30	33	ΜΥΛΟΙ ΣΟΓΙΑΣ Α.Ε.	20	1.521.448
58	104	188	ΕΚΟ ΧΗΜΙΚΑ Α.Ε.	31	1.520.600
59	44	56	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ Α.Ε.	38	1.514.091
60	51	47	SOULIS Α.Β.Ε.Ε.	35	1.511.765
61	31	28	ΣΚΟΥΪΜΠ Α.Ε.Β.Ε.	31	1.506.280
62	54	68	ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ Ι. ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ Α.Ε.Β.Ε.	20	1.500.000
63	45	60	ΒΙΟΜΗΧ. ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑΣ ΔΕΡΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.	29	1.445.974
64	58	71	ΝΑΥΣΙ Α.Ε.	38	1.408.395
65	87	131	Α. ΧΑΝΔΡΗΣ ΚΑΛΩΔΙΑ Α.Ε.	37	1.364.223
66	65	115	ΠΕΛΛΑ-ΟΛΥΜΠΟΣ Α.Ε.	23	1.240.014
67	52	37	ΑΛΛΑΤΙΝΗ Α.Ε.	20	1.235.460
68	83	96	ΒΙΟΛΕΞ Α.Ε.	35	1.205.960
69	100	113	ΒΙΟΚΑΡΠΕΤ Α.Ε.	23	1.200.000
70	76	88	ΤΡΙΚΟΛΑΝ ΓΑΛΛΟΕΛΛΗΝΙΚΗ Α.Ε.	23	1.196.716
71	92	89	ΑΒΕΚ. Δ. ΝΟΜΙΚΟΣ	20	1.191.615
72	120	119	ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΚΟΛΙΝΔΡΟΥ Α.Ε.	20	1.186.627
73	x	x	G.V.B. ΕΛΛΑΣ Α.Ε.	24	1.180.162
74	86	110	LINDNER HELLAS Α.Β.Ε.Ε.	37	1.107.375
75	88	127	ΔΩΔΩΝΗ Α.Ε. ΑΓΡ. ΒΙΟΜ. ΓΑΛΑΚΤΟΣ ΗΠΕΙΡΟΥ	20	1.100.000
76	162	x	ΠΦΑΪΣΕΡ ΕΛΛΑΣ Α.Ε.	31	1.040.438
77	94	92	ΕΒΙΟΠ-ΤΕΜΠΟ Α.Ε.	37	950.000
78	53	49	Σ.Ε.Β.Α.Θ. Α.Β.Ε.	20	940.975
79	93	105	Γ. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ ΜΑΡΜΑΡΑ ΔΡΑΜΑΣ Α.Ε.	33	935.253
80	85	103	ΕΤΕΜ Α.Ε. ΕΤ. ΕΛΑΦΡΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΝ	35	921.736
81	42	45	Σ.Ε.Κ.Ο.Β.Ε. Α.Ε.	20	921.590
82	x	x	ΚΛΩΣΤΗΡΙΑ ΒΕΛΚΑ Α.Ε.	23	914.710
83	77	55	ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΙ ΛΕΥΚΟΛΙΘΟΙ Α.Ε.	33	887.772
84	127	140	ΘΩΜΑΣ ΒΟΥΛΙΝΟΣ Α.Β.Ε.Ε.	23	885.642
85	74	99	ΒΑΛΚΑΝΕΞΠΟΡΤ Α.Ε.	25	878.323
86	x	x	ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ ΧΑΛΥΨ Α.Ε.	33	846.145
87	110	109	ΗΛΙΟΤΕΞ Α.Ε.	23	844.901
88	123	x	LORD INTERNATIONAL Α.Β.Ε.Ε.	24	832.476
89	96	x	ΟΔΥΣΣΕΥΣ Β. ΜΠΑΛΗΣ Α.Ε.	20	827.371
90	80	150	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΦΩΣΦΟΡΙΚΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ Α.Ε.	31	818.046
91	122	154	ΠΛΕΚΤΗΡΙΑ ΡΟΜΑ Α.Ε.	23	808.253
92	102	162	ΚΛΩΣΤΗΡΙΑ ΟΤΤΟ ΕΒΡΟΣ Α.Β.Ε.Ε.	23	806.244

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ

No 2 Απρίλιος 1990

ΟΙ ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Του ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΒΑΓΙΑ

Δικηγόρου, Δ.Ν., Συμβούλου εργασιακών θεμάτων ΣΕΒ

1 Οι συλλογικές διαπραγματεύσεις διεξάγονται μεταξύ αφ' ενός εκπροσώπων εργοδοτικής οργάνωσης ή μεμονωμένου εργοδότη και αφ' ετέρου εκπροσώπων οργάνωσης εργαζομένων για να προσδιορισθούν οι όροι, με τους οποίους θα παρέχουν οι εργαζόμενοι την εργασία τους στον συγκεκριμένο εργοδότη τους. Αντικείμενο των συλλογικών διαπραγματεύσεων μπορεί να είναι και η ρύθμιση των σχέσεων μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών, π.χ. μεταξύ μιας εργοδοτικής και μιας εργατικής οργάνωσης. Από την εργατική λοιπόν πλευρά φέρει πάντοτε την ευθύνη των διαπραγματεύσεων τουλάχιστον μία συνδικαλιστική οργάνωση: σωματείο, ομοσπονδία, συν-ομοσπονδία. Το ίδιο και από την εργοδοτική, εκτός αν πρόκειται για μία μόνον επιχείρηση, οπότε μπορεί να διαπραγματεύεται μόνος του ο εργοδότης. Η επιτυχής συλλογική διαπραγμάτευση καταλήγει στην υπογραφή συλλογικής σύμβασης εργασίας.

ΠΟΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ;

2 Αυτές που σέβονται το δικαίωμα της διαφωνίας. Δεν είναι ελεύθερες οι διαπραγματεύσεις, όταν, σε πε-

Τα κείμενα που δημοσιεύονται στη σειρά αυτή δεν εκφράζουν και τις τελικές θέσεις του ΣΕΒ για το συγκεκριμένο θέμα. Αποτελούν βάση για διάλογο και προβληματισμό των μελών και στελεχών του, που με τη δημοσιότητα αυτή ελπίζουμε να πάρουν ευρύτερη διάσταση.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ

144	135	178
145	132	170
146	140	122

ΗΝΩΜΕΝΑ ΣΥΛΛΗΝΟΥΡΓΕΙΑ Τ.Β.Σ. Α.Β.Ε.	35	435.035
INTRAP Α.Β.Ε.Ε.	20	428.623
ION Α.Ε.	20	414.467

ρίπτωση διαφωνίας των μερών, επεμβαίνει ένας τρίτος παρά τη θέληση του ενός ή και των δύο ενδιαφερομένων και επιβάλλει μια λύση. Τότε αντί για τις ελεύθερες διαπραγματεύσεις λειτουργεί η λεγόμενη αναγκαστική διαιτησία, ελληνική ευρεσιτεχνία.

3 Αν τα ενδιαφερόμενα μέρη, εργοδότες και εργαζόμενοι, συμφωνήσουν να αναθέσουν σε τρίτο την επίλυση της διαφοράς τους, βρισκόμαστε μέσα στην περιοχή των ελεύθερων διαπραγματεύσεων. Η πρόσκλησή τους προς τον τρίτο είναι προϊόν συμφωνίας, άρα επιτυχής κατάληξη των διαπραγματεύσεων. Η ουσιαστική επίλυση της διαφοράς με τη δεσμευτική απόφαση του τρίτου θα εκπορεύεται από την ελεύθερη θέληση των μερών. Θα πρόκειται για εκούσια διαιτησία.

4 Οι ελεύθερες διαπραγματεύσεις έχουν την αποκλειστική προτίμηση της διεθνούς έννομης τάξης. Η διεθνής σύμβαση 98/1949 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας είναι σαφής: «Πρέπει να λαμβάνονται (από τα κράτη), εφόσον είναι ανάγκη, μέτρα ανταποκρινόμενα στις εθνικές συνθήκες, δια των οποίων ενισχύεται και προωθείται η σε ευρύτατη κλίμακα ανάπτυξη και χρησιμοποίηση διαδικασιών, δια των οποίων εργοδότες και εργοδοτικές οργανώσεις αφ' ενός και οργανώσεις εργαζομένων αφ' ετέρου θα έρχονται εκουσίως σε διαπραγματεύσεις για να ρυθμίσουν με συλλογικές συμβάσεις τους όρους απασχόλησης» (άρθρο 4). Στο αμέσως επόμενο άρθρο 5 προβλέπονται οι τομείς, όπου η εθνική νομοθεσία μπορεί να εφαρμόζει με περιορισμούς τις επιταγές της διεθνούς σύμβασης: μόνον οι ένοπλες δυνάμεις ή και η αστυνομία.

5 Νεότερη διεθνής σύμβαση, η 154/1981, καλεί τα κράτη, που θα την κυρώσουν, να λάβουν μέτρα προσαρμοσμένα στις εθνικές συνθήκες για την ανάπτυξη των συλλογικών διαπραγματεύσεων και ακόμη να ενθαρρύνουν – όχι να επιβάλουν – την ανάπτυξη διαδικαστικών κανόνων, τους οποίους θα συμφωνήσουν οι οργανώσεις των εργοδοτών και των εργαζομένων (άρθρο 5). Ιδιαίτερα τονίζεται (άρθρο 6), ότι οι διατάξεις της διεθνούς σύμβασης δεν είναι αντίθετες με τη λειτουργία συστημάτων, μέσα στα οποία οι συλλογικές διαπραγματεύσεις συνδυάζονται με μεσολάβηση ή και διαιτησία, στις οποίες τα μέρη συμμετέχουν οικειοθελώς. Η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας έχει υιοθετήσει και ειδική σύσταση, την 92/1951 περί εκούσιας συνδιαλλαγής και εκούσιας διαιτησίας. Προσφυγή σ' αυτές προβλέπεται μόνο με συγκατάθεση όλων των ενδιαφερομένων μερών.

6 Ο Ευρωπαϊκός Κοινωνικός Χάρτης του Συμβουλίου της Ευρώπης (Τορίνο, 1961) ασχολήθηκε με τις συλλογικές διαπραγματεύσεις στο άρθρο 6, δια του οποίου, εκτός άλλων, τα κράτη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να ευνοούν

ΣΕΒ

90	80	150	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΦΩΣΦΟΡΙΚΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ Α.Ε.
91	122	154	ΠΛΕΚΤΗΡΙΑ ΡΟΜΑ Α.Ε.
92	102	162	ΚΛΩΣΤΗΡΙΑ ΟΤΤΟ ΕΒΡΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

31	818.046
23	808.253
23	806.244

ΜΑΡΤΙΟΣ – ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1990

12 – ΔΕΛΤΙΟ ΣΕΒ

τη συνεννόηση μεταξύ εργαζομένων και εργοδοτών, να προωθούν, όταν αυτό είναι αναγκαίο και χρήσιμο, την καθιέρωση διαδικασιών εκούσιας διαπραγμάτευσης, να ευνοούν – όχι να επιβάλουν – την καθιέρωση και τη χρησιμοποίηση πρόσφορων διαδικασιών συνδιαλλαγής και εκούσιας διαιτησίας για τη ρύμιση των συλλογικών διαφορών εργασίας.

7 Ο πρόσφατος Κοινοτικός Χάρτης των θεμελιωδών κοινωνικών δικαιωμάτων των εργαζομένων (υιοθετήθηκε στο Στρασβούργο τον Δεκέμβριο 1989 από τους ηγέτες των χωρών της ΕΟΚ) ευρίσκεται σε πλήρη σύμπνοια με τα προηγούμενα διεθνή κείμενα: Εργοδότες και εργοδοτικές οργανώσεις αφ' ενός και εργατικές οργανώσεις αφ' ετέρου θα έχουν το δικαίωμα να διαπραγματεύονται και να συνάπτουν συλλογικές συμβάσεις (παρ. 12). Με σκοπό να διευκολυνθεί η ρύμιση των συλλογικών διαφορών, η καθιέρωση και η χρησιμοποίηση διαδικασιών συνδιαλλαγής, μεσολάβησης και διαιτησίας θα πρέπει να ενθαρρύνεται – και φυσικά όχι να επιβάλλεται – σύμφωνα προς την εθνική πρακτική.

8 Αυτή η σαφής και δηλωμένη προτίμηση της διεθνούς έννομης τάξης και διεθνών οργανισμών του κύρους της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας του Συμβουλίου της Ευρώπης, του ΟΗΕ, της ΕΟΚ για τις ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις και την εκούσια διαιτησία δεν μπορεί να είναι τυχαία. Ασφαλώς εδράζεται στην πεποίθηση και στην εμπειρία, ότι έτσι προστατεύονται καλύτερα τα συμφέροντα των εργαζομένων και των εργοδοτών, προάγεται η οικονομική δραστηριότητα και ευνοείται η οικονομική ανάπτυξη. Άλλωστε αποτελεί δίδαγμα της κοινής πείρας, ότι στα κράτη, που σέβονται την ελεύθερη διαπραγμάτευση και αγνοούν την αναγκαστική διαιτησία, περιλαμβάνονται όλα εκείνα, που προηγούνται κατά την κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη.

ΠΩΣ ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ Ο ΕΛΛΗΝΑΣ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣ ΤΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ;

9 Δεν τις αντιλαμβάνεται! Είναι χαρακτηριστικό, ότι το 1935, που καθιερώθηκε για πρώτη φορά η αναγκαστική διαιτησία ύστερα από την αποτυχημένη απόπειρα του 1926, προηγήθηκε έστω και κατά μία ημέρα η δημοσίευση του αναγκαστικού νόμου περί επίλυσης συλλογικών διαφορών και ακολούθησε ο αντίστοιχος – πρώτος κι αυτός στο είδος του – περί συλλογικών συμβάσεων. Από τότε ο έλληνας νομοθέτης απαγορεύει σε εργοδότες και εργαζόμενους

ΣΕΒ

144	135	1/8	ΗΝΩΜΕΝΑ ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΕΙΑ Τ.Β.Σ. Α.Β.Ε.	35	435.035
145	132	170	INTRA Α.Β.Ε.Ε.	20	428.623
146	140	122	ION Α.Ε.	20	414.467

ΜΑΡΤΙΟΣ – ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1990

ΔΕΛΤΙΟ ΣΕΒ – 13

τη διαφωνία. Αν διαφωνήσουν, καιροφυλακτεί η αναγκαστική διαιτησία για να τους επιβάλει τη δική της άποψη για τη ρύθμιση των μεταξύ τους σχέσεων. Η ως τις ημέρες μας επιβίωση του συστήματος αναγκαστικής διαιτησίας οφείλεται στον πολύ γνωστό νόμο 3239 του 1955.

10 Πολλές ευκαιρίες για την κατάργηση της αναγκαστικής διαιτησίας πέρασαν ανεκμετάλλευτες: α) Το ν.δ. 4205/1961 εκύρωσε τη διεθνή σύμβαση 98. Δεν εισήγαγε όμως καμιά διάταξη για να μετατρέψει σε εσωτερικό δίκαιο τις επιταγές αυτής της διεθνούς σύμβασης, με συνέπεια να δέχονται τα ανώτατα δικαστήριά μας ότι στο σημείο, που εδώ ενδιαφέρει, η διεθνής σύμβαση περιέχει μόνον κατευθυντήρια οδηγία προς τον νομοθέτη και όχι κανόνα δικαίου. β) Ο ν. 330/1976 θέλησε να ρυθμίσει τη λειτουργία των επαγγελματικών σωματείων και να διασφαλίσει τη συνδικαλιστική ελευθερία. Όχι μόνο δεν έθιξε τον ν. 3239, αλλά ρητώς αναφέρθηκε στις περί απαγόρευσης της απεργίας διατάξεις του. γ) Ο ν. 1264/1982 έχοντας όμοιο αντικείμενο με τον προηγούμενο ν. 330 αντιπαρήλθε κι αυτός τον ν. 3239. δ) Ο ν. 1426/1984 εκύρωσε τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη πλην των άρθρων 5 (συνδικαλιστικό δικαίωμα) και 6 (δικαίωμα συλλογικής διαπραγμάτευσης) ξεχνώντας μάλιστα να περιλάβει στην ελληνική μετάφραση την λέξη «εκούσια» ή «οικειοθελής» (volontaire), που υπάρχει στο επίσημο γαλλικό κείμενο και αναφέρεται στη διαιτησία (arbitrage). ε) Το ίδιο έτος (1984) κατατίθενται στη Βουλή νομοσχέδια για την κύρωση των διεθνών συμβάσεων 150, 153, 156 και 159. Παραλείπεται η προαναφερθείσα 154 περί των συλλογικών διαπραγματεύσεων.

11 Οι ελεύθερες διαπραγματεύσεις κατάφεραν να βρουν μια θέση στο ισχύον Σύνταγμα του 1975, έστω και υποταγμένες στον νόμο ως προς τη ρύθμιση των γενικών όρων εργασίας: «Δια νόμου καθορίζονται οι γενικοί όροι εργασίας, συμπληρούμενοι υπό των δι' ελευθέρων διαπραγματεύσεων συναπτομένων συλλογικών συμβάσεων και εν αποτυχία τούτων, υπό των διαιτησίας τιθεμένων κανόνων». Ποιάς διαιτησίας; Της αναγκαστικής; Ασφαλώς όχι, αφού υπό την απειλή της δεν νοούνται ελεύθερες διαπραγματεύσεις. Πρόκειται λοιπόν για την εκούσια διαιτησία, αυτή που εκπορεύεται από την ελεύθερη βούληση και τη συμφωνία των συνδικαλιστικών οργανώσεων εργοδοτών και εργαζομένων. Όταν ο υπουργός Εργασίας παρουσίασε τη σχετική διάταξη στη Βουλή κατά τη συζήτηση του Συντάγματος, δεν αναφέρθηκε καθόλου στην αναγκαστική διαιτησία. Αντίθετα δήλωσε, ότι δια του θεσμού των συλλογικών συμβάσεων και της διαιτησίας αναγνωρίζεται η εξουσία των συνδικαλιστικών οργανώσεων να θέτουν κανόνες δικαίου και ότι έτσι διακηρύσσεται πλέον υπό του νέου Συντάγματος και η αυτονομία των συνδικαλιστικών οργα-

ΣΕΒ

90	80	150	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΦΩΣΦΟΡΙΚΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ Α.Ε.
91	122	154	ΠΛΕΚΤΗΡΙΑ ΡΟΜΑ Α.Ε.
92	102	162	ΚΛΩΣΤΗΡΙΑ ΟΤΤΟ ΕΒΡΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

31	818.046
23	808.253
23	806.244

ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1990

νώσεων. Είναι σαφές, ότι αυτονομία και αναγκαστική διαιτησία δεν συμβιβάζονται.

12 Μαζί με το 1990 ανέτειλε ο νέος νόμος υπό τον τίτλο «Ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις», που καταργεί τον ν. 3239. Με επαινετές διατάξεις επιτρέπει σε εργοδότες και εργαζόμενους, να οργανώσουν εκούσια διαιτησία για την επίλυση των διαφορών τους. Ποιός θα περίμενε, ότι και σ' αυτόν τον νόμο θα επιβίωνε η αναγκαστική διαιτησία; Νάτην όμως στο άρθρο 16: Προσφυγή στη διαιτησία μπορεί να γίνεται: «α(...). β) Μονομερώς από οποιοδήποτε μέρος εφόσον το άλλο μέρος αρνήθηκε τη μεσολάβηση. γ) Μονομερώς από συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων εφόσον αποδέχονται την πρόταση του μεσολαβητού, που απορρίπτει ο εργοδότης. δ) Ειδικώς για τις επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις καθώς και τις συμβάσεις των επιχειρήσεων και οργανισμών κοινής ωφέλειας, δικαίωμα προσφυγής στη διαιτησία έχει το μέρος που αποδέχεται την πρόταση του μεσολαβητού που απορρίπτει το άλλο μέρος».

13 Τί σημαίνει η νέα ρύθμιση; Οποιαδήποτε συλλογική διαφορά, μεταξύ αφ' ενός οποιωνδήποτε οργανώσεων εργοδοτών ή οποιουδήποτε εργοδότη και αφ' ετέρου οποιασδήποτε οργάνωσης ή οργανώσεων εργαζομένων θα μπορεί να οδηγηθεί στη διαιτησία, αρκεί να το θελήσει η μία ή η άλλη πλευρά, αν πρόκειται για επιχειρησιακή διαπραγμάτευση, ή μόνον η εργατική οργάνωση, αν πρόκειται για διαπραγμάτευση άλλου επιπέδου. Οι προϋποθέσεις, που θέτει ο νόμος -άρνηση από την άλλη πλευρά της διαδικασίας της μεσολάβησης ή της πρότασης του μεσολαβητού- όχι μόνο δεν αναιρούν τον αναγκαστικό χαρακτήρα της διαιτησίας, αλλά καθιστούν εμμέσως αναγκαστική και τη μεσολάβηση! Νέα ελληνική ευρεσιτεχνία. Να λοιπόν που και πάλι ο έλληνας νομοθέτης ευρίσκεται σε αντίθεση με τους συναδέλφους του των λοιπών ευρωπαϊκών κρατών.

14 Όταν συνεζητούντο οι περί διαιτησίας διατάξεις του νέου νόμου στη Βουλή, συνέβη κάτι, που αν είχε συμβεί στη διάρκεια μιας συνδιάσκεψης της Διεθνούς Οργανώσεως Εργασίας στη Γενεύη θα είχε προκαλέσει ενθουσιασμό και συγχαρητήρια: Με επιστολή της ΓΣΕΕ γνωστοποιήθηκε στο Προεδρείο της Βουλής ένα σημαντικό γεγονός: Η ΓΣΕΕ είχε έρθει σε συμφωνία με τον ΣΕΒ, για την κατάργηση της αναγκαστικής διαιτησίας τουλάχιστον στις συλλογικές διαπραγματεύσεις σε επίπεδο επιχείρησης. Διευτυπώθη μάλιστα και συζητήθηκε σχετική τροπολογία. Η συνέχεια υπήρξε απογοητευτική, η τροπολογία απερρίφθη! Και όμως η διεθνής σύμβαση για την προαγωγή των συλλογικών διαπραγματεύσεων καλεί τα κράτη-μέλη της ΔΟΕ να συμβουλεύονται τις

ΣΕΒ

144	135	178	ΗΝΩΜΕΝΑ ΣΩΛΗΝΟΥΡΓΙΑ ΕΙΑ Ι.Β.Ε. Α.Β.Ε.	35	435.035
145	132	170	INTRPA Α.Β.Ε.Ε.	20	428.623
146	140	122	ION Α.Ε.	20	414.467

ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1990

συνδικαλιστικές οργανώσεις εργαζομένων και εργοδοτών και, ει δυνατόν, να στηρίζονται στη συμφωνία τους, πριν προχωρήσουν σε οποιαδήποτε κρατική ρύθμιση. Δύσκολα θα βρεθεί προηγούμενο κράτους που νομοθέτησε εναντίον της συμφωνίας εργατικών και εργοδοτικών οργανώσεων σ' αυτόν τον τομέα.

15 Με ποιά όμως αιτιολογία διέτηρησε ο νέος νόμος την αναγκαστική διαιτησία; Με καμιά! Η εισηγητική έκθεση την αποσιωπά τελείως. Να τί λέγει στο κρίσιμο σημείο: «Οι βασικοί άξονες του προτεινόμενου νομοσχεδίου είναι (...). Η κατάργηση της υποχρεωτικής διαιτησίας γιατί έτσι όπως προβλέπεται στον νόμο 3239/55 και όπως λειτούργησε στην πράξη φαλκίδευσε κάθε έννοια συλλογικής διαπραγμάτευσης. Καθιερώνεται η προαιρετική διαιτησία ως επικουρική διαδικασία και μόνον όταν δεν υπάρχει η σχετική ρήτρα σε προηγούμενη συλλογική σύμβαση εργασίας». Αυτή η αποσιώπηση της αναγκαστικής διαιτησίας τί άλλο μπορεί να σημαίνει παρά τύψεις συνειδήσης; Απουσία αιτιολογίας παρατηρείται και στην κατ' άρθρον ανάλυση των διατάξεων του νόμου, που περιέχεται στην ίδια εισηγητική έκθεση. Για το κρίσιμο άρθρο 16 δεν υπάρχει τίποτε περισσότερο από μια επανάληψη των διατάξεων του νομοσχεδίου. Νάτη λοιπόν ανερμάτιστη και μετέωρη η αναγκαστική διαιτησία στον νέο νόμο.

16 Όποιος νομίζει, ότι το δικαίωμα της εργατικής πλευράς να προσφύγει στην αναγκαστική διαιτησία εξυπηρετεί τα συμφέροντα της εργατικής τάξης, ας διαβάσει το περί συνδικαλιστικής ελευθερίας βοήθημα, που έχει εκδόσει το Διεθνές Γραφείο Εργασίας με σκοπό την εκπαίδευση των εργαζομένων: «Τα όργανα, που έχουν ως αποστολή την επίλυση διενέξεων μεταξύ των μερών στη συλλογική διαπραγμάτευση πρέπει να είναι ανεξάρτητα και η προσφυγή σ' αυτά πρέπει να είναι οικιοθελής» (Freedom of Association, 2η έκδοση, 1987, σελ. 88-89). Κι ας διαβάσει ακόμη την πολύ γνωστή έκθεση της αποστολής του ΠΙΑCT στην Ελλάδα (έκδοση Διεθνούς Γραφείου Εργασίας 1978, παρ. 169 σελ. 49-50). Ένα απόσπασμα: «(...) η συστηματική προσφυγή στην υποχρεωτική διαιτησία έχει ως αποτέλεσμα όχι μόνον να αποκλείσει τη δημιουργία μιας παράδοσης διαλόγου μεταξύ κοινωνικών εταίρων αλλά επίσης να αποθαρρύνει τις εργατικές οργανώσεις να συλλάβουν την ελάχιστη συνδικαλιστική πολιτική και, κατά συνέπεια, να πολεμήσουν για την εφαρμογή της».

17 Για να είναι πληρέστερη η επιβίωση του ν. 3239, ο νέος νόμος περιέχει και μεταβατική διάταξη, κατά την οποία για χρονικό διάστημα το πολύ δώδεκα μηνών –ο χρόνος θα δείξει πόσο διαρκούν δώδεκα μήνες– η διαιτητική επίλυση των συλλογικών διαφορών διενεργείται από τα υφιστάμενα διαιτητικά

ΣΕΒ

90	80	150	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΦΩΣΦΟΡΙΚΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ Α.Ε.
91	122	154	ΠΛΕΚΤΗΡΙΑ ΡΟΜΑ Α.Ε.
92	102	162	ΚΛΩΣΤΗΡΙΑ ΟΤΤΟ ΕΒΡΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

δικαστήρια του ν. 3239, τα οποία στην πραγματικότητα είναι διοικητικές επιτροπές, δηλαδή κρατικά όργανα. Η μεσολάβηση θα εξακολουθήσει να διενεργείται από υπαλλήλους του υπουργείου Εργασίας. Με τις διατάξεις αυτές δεν εξακολουθεί απλώς η λειτουργία του υφισταμένου συστήματος επίλυσης συλλογικών διαφορών. Αυτό θα ήταν ανεκτό για ένα μεταβατικό στάδιο. Ο νέος νόμος όμως χειροτερεύει την κατάσταση στο μεταβατικό στάδιο. Υπό τον ν. 3239 η αρμοδιότητα του μεσολαβητού δημοσίου υπαλλήλου, όπως και η του λεγόμενου διαιτητικού δικαστηρίου, ήταν περιορισμένη στον καθορισμό του ελάχιστου περιεχομένου των ατομικών συμβάσεων εργασίας. Τώρα ο νόμος διευρύνει κατά πολύ την αρμοδιότητα αυτών των οργάνων και τα καθιστά αρμόδια να αποφασίζουν και για όλα τα άλλα σοβαρότατα ζητήματα, που μπορούν στο εξής να ρυθμισθούν με συλλογική σύμβαση και απαριθμούνται στο άρθρο 2 του νομοσχεδίου: Ζητήματα που αφορούν την άσκηση του συνδικαλιστικού δικαιώματος μέσα στην επιχείρηση, ζητήματα κοινωνικής ασφάλισης, ζητήματα σχετικά με την άσκηση της επιχειρηματικής πολιτικής στο μέτρο που επηρεάζει αμέσως τις εργασιακές σχέσεις κλπ. Στο πηδάλιο σύγχρονου τζετ κάθισε αποτυχημένος κυβερνήτης μονοκινητήριου ελικοφόρου.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΛΠΙΔΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ;

18 Η αναγκαστική διαιτησία αρχίζει και ασφυκτιά. Σε λίγο θα υποχρεωθούμε να συγκρίνουμε την ελληνική νομοθεσία με τον πρόσφατο και πολυσυζητημένο Κοινοτικό Χάρτη των θεμελιωδών κοινωνικών δικαιωμάτων. Πώς θα δικαιολογήσουμε την επιβίωση της αναγκαστικής διαιτησίας μετά τον ενταφιασμό του ν. 3239; Εξάλλου ο Ευρωπαϊκός Κοινωνικός Χάρτης προβλέπει υποχρέωση των κρατών να υποβάλουν εκθέσεις τόσο για την εφαρμογή των διατάξεων, που έχουν αποδεχθεί, όσο και για τις διατάξεις που δεν έχουν αποδεχθεί. Οι εκθέσεις αυτές εξετάζονται από επιτροπή εμπειρογνομόνων με ειδική διαδικασία. Πώς θα δικαιολογήσουμε την μη αποδοχή του άρθρου 6, όταν θα ερωτηθούμε;

19 Το Συμβούλιο της Επικρατείας –όπως και ο Άρειος Πάγος– ανεχόταν την αναγκαστική διαιτησία του ν. 3239 και υπό το Σύνταγμα του 1975. Είχαν όμως εκδοθεί και αποφάσεις του ΣτΕ, που θεωρούσαν το σύστημα επίλυσης συλλογικών διαφορών του ν. 3239 προσωρινό εν αναμονή έκδοσης νέου νόμου. Ο νέος νόμος προφανώς θα έπρεπε να είναι προσαρμοσμένος στη συλλογική αυτονομία των συνδικαλιστικών οργανώσεων και στην ελευθερία τους

ΣΕΒ

144	135	178	ΗΝΩΜΕΝΑ ΣΩΛΗΝΟΥΡΓΕΙΑ Τ.Β.Σ. Α.Β.Ε.	35	435.035
145	132	170	ΙΝΤΡΑ Α.Β.Ε.Ε.	20	428.623
146	140	122	ΙΟΝ Α.Ε.	20	414.467

να ρυθμίζουν τις μεταξύ τους σχέσεις με ελεύθερες διαπραγματεύσεις, την οποία έχει κατοχυρώσει το ίδιο το Σύνταγμα, όπως κατ' επανάληψη έχουν τονίσει άλλες αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας. Ακόμη το Συμβούλιο της Επικρατείας δέχεται τώρα πλέον, ότι, έστω κι αν οι κατευθυντήριες οδηγίες του Συντάγματος δεν αποτελούν κανόνες δικαίου, απαγορεύουν πάντως στον νομοθέτη να θεσπίζει κανόνες αντίθετους προς το περιεχόμενό τους.

Προφανώς κατά την ίδια λογική απαγορεύεται στον νομοθέτη να έρχεται σε αντίθεση με διεθνείς συμβάσεις, που ο ίδιος έχει κυρώσει και έχουν ηυξημένη τυπική ισχύ έναντι του νόμου, όπως είναι η 98/1949, έστω κι αν αυτές περιέχουν μόνο κατευθυντήριες οδηγίες. Τί θ' απολογηθεί λοιπόν έναντι του Συντάγματος και της διεθνούς σύμβασης 98 ο νόμος, που φέρει, όπως και ο πρόγονός του, το στίγμα της αναγκαστικής διαιτησίας και μάλιστα χωρίς καμιά αιτιολογία; Τί θα απολογηθεί, που καθιστά τη Δημόσια Διοίκηση κριτή των συλλογικών διαφορών με διευρυμένες αρμοδιότητες στο μεταβατικό στάδιο;

Σ' αυτά τα ερωτηματικά, που προκύπτουν από τους διεθνείς κανόνες του Εργατικού Δικαίου και από τις διατάξεις του Ελληνικού Συντάγματος στηρίζονται οι -αμυδρές έστω- ελπίδες για την καθιέρωση ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων και στην Ελλάδα.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΒΑΓΙΑΣ

Δικηγόρος, Δ.Ν., Σύμβουλος επί εργασιακών θεμάτων ΣΕΒ

ΣΕΒ

Σειρά

1986

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

80

150

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΦΩΣΦΟΡΙΚΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ Α.Ε.

31

818.046

91

122

ΠΛΕΚΤΗΡΙΑ ΡΟΜΑ Α.Ε.

23

808.253

92

102

ΚΛΩΣΤΗΡΙΑ ΟΤΤΟ ΕΒΡΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

23

806.244

(Σε χιλιάδες δραχμές)

Σειρά κατάταξης

1986

1985

1984

Επωνυμία Βιομηχανικής Επιχείρησης

Κωδικός
Αριθμός
ΚλάδουΎψος
Εξαγωγών
1986

93

138

126

RALSTON ΕΛΛΑΣ Α.Β.Ε.Ε. ΕΝΕΡΓ. ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

37

805.542

94

95

48

ΣΤΡΥΜΩΝ ΕΛΛΑΣ ΑΦΟΙ ΜΠΙΤΖΙΔΗ Α.Ε.

20

803.057

95

147

x

ΕΛ.ΒΙ.Ζ ΕΛΛΗΝ. ΒΙΟΜ. ΖΩΟΤΡΟΦΩΝ Α.Ε.

20

797.693

96

99

114

ΚΟΡΤΑΓΚ ΚΛΩΣΤΟΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ Α.Ε.

23

791.447

97

154

155

ΧΑΡΤΟΠΟΙΙΑ ΘΡΑΚΗΣ Α.Ε.

27

786.300

98

128

x

ΙΜΑΣ Α.Ε. ΙΜΑΝΤΩΝ ΚΑΙ ΕΠΞ. ΠΡ. ΕΛΑΣΤΙΚΟΥ

30

774.000

99

200

153

Γ. ΓΑΚΗΣ Α.Ε.

24

756.871

100

193

x

Α.Ε.Β.Ε.Κ. ΑΓΡΟΤ. ΕΤ. ΒΙΟΜΗΧ. ΕΓΚΑΤΑΣ. Α.Ε.

20

754.379

101

71

85

ΝΗΜΑΤΟΥΡΓΕΙΑ ΝΑΟΥΣΗΣ Γ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑ Α.Ε.

23

748.521

102

23

20

ΕΘΥΛ ΕΛΛΑΣ Α.Ε.

31

729.502

103

x

x

ΟΛΥΜΠΙΚ ΕΛΛΑΣ Α.Β.Ε.Ε.

30

709.965

104

108

125

ΖΑΝΑΕ ΖΥΜΑΙ ΑΡΤΟΠΟΙΙΑΣ ΝΙΚΟΓΛΟΥ Α.Ε.

20

708.933

105

148

x

BINGO Α.Ε.

20

706.033

106

146

x

Π. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ, ΜΟΝΑ Α.Ε.

23

705.952

107

136

x

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΛΩΣΤΗΡΙΑ ΠΕΛΛΗΣ Α.Ε.

23

693.003

108

x

x

ΖΥΘΟΠΟΙΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

21

686.271

109

137

159

Π. ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ ΚΑΙ ΥΙΟΙ Α.Β.Ε.Ε. EXPORT HELLAS

23

680.000

110

187

168

Κ. ΚΑΙ Ν. ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ Α.Β.Ε.Ε.

31

671.843

111

114

175

ΕΒΙΕΝ Α.Ε.

27

661.864

112

151

192

ΑΛΜΑ Α.Ε.

24

654.934

113

98

121

ΚΩΝ. ΚΑΡΔΑΣΙΛΑΡΗΣ ΚΑΙ ΥΙΟΙ Α.Ε.Β.Ε.

20

653.393

114

84

90

ΕΛΣΑ Α.Ε. ΛΕΥΚΟΣΙΔΗΡΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΣΤΙΛΒΩΜΑΤΩΝ

35

650.110

115

124

161

Ε. ΤΣΑΝΤΑΛΗΣ Α.Ε.

21

647.811

116

97

124

ΙΝΤΕΑΛ-ΜΑΥΡΙΔΗΣ-ΧΙΜΟΣ Ε.Π.Ε.

20

638.217

117

119

98

ΚΥΚΝΟΣ Α.Ε. ΕΛΛΗΝ. ΕΤ. ΚΟΝΣΕΡΒΩΝ

20

631.878

118

111

136

ΑΧΑΪΑ CLAUSS Α.Ε.

21

615.919

119

155

x

ΤΖΕΝΑ ΕΛΛΑΣ Α.Β.Ε.Ε.

20

609.667

120

109

167

ΝΤΥΣΙΜΟ Α.Ε.

24

579.355

121

107

174

ΒΑΚΧΟΣ Ε.Π.Ε.

21

579.332

122

73

54

PROFIL ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ Α.Β.Ε.

35

572.346

123

103

142

MIRA ΕΙΔΗ ΚΛΩΣΤ/ΡΓΙΑΣ Α.Ε.

23

553.986

124

x

x

ΑΛΕΞΑΝΤΕΡ ΦΑΣΙΟΝΣ Α.Ε.Β.Ε.

24

528.797

125

x

x

ΒΕΡΛΑΝ, ΒΑΜΒΑΚΟΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΗ Α.Ε.

23

528.100

126

105

94

ΚΛΩΣΤΗΡΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ Α.Ε.

23

527.226

127

129

106

Ο. ΔΑΡΙΓΚ ΚΑΙ ΣΙΑ Α.Β.Ν.Ε.

35

524.000

128

180

x

ΠΙΤΣΟΣ Α.Ε. ΒΙΟΜ. ΟΙΚΙΑΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

37

512.200

129

115

129

ΒΕΣΥ Α.Ε.

31

510.268

130

68

64

ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΒΩΞΙΤΟΥ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ Α.Ε.

33

508.213

131

118

143

ΜΑΡΜΑΡΑ ΚΑΒΑΛΑΣ Α.Ε.

33

507.118

132

121

133

GOODYEAR ΕΛΛΑΣ Α.Β.Ε.Ε.

30

500.000

133

62

58

HELLAS CAN Α.Ε.

35

499.156

134

113

120

Α.Ε.Β.Ε. ΛΑΤΟ

Σειρά κατάταξης			Επωνυμία Βιομηχανικής Επιχείρησης	Κωδικός Αριθμός Κλάδου	Ύψος Εξαγωγών 1986
1986	1985	1984			
147	164	184	ΣΟΥΡΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε. ΒΙΟΜ. ΚΟΥΡΤΙΝΩΝ	23	410.000
149	×	×	ΣΕΡΚΟ Α.Ε. ΣΕΡΡΑΪΚΗ ΚΟΝΣΕΡΒΟΠΟΙΪΑ	20	404.600
149	×	×	ΝΟΕ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ Ε.Π.Ε.	35	402.823
150	144	134	ΓΙΟΥΛΑ Α.Ε. ΥΑΛΟΥΡΓΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧ.	33	400.397
151	150	×	ΤΟΥΛΠΑΚ Α.Ε.	20	400.350
152	158	×	ΓΚΡΗΚ ΓΚΟΛΑΝΤ Α.Β.Ε.Ε.	39	400.183
153	×	×	ΚΟΠΑΛΙΝ Α.Ε.	31	399.011
154	145	147	ΠΛΕΚΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΡΑΧΣΤΑ Α.Ε.	23	394.068
155	×	×	SULPHUL ΕΛΛΑΣ Α.Ε.	33	383.937
156	116	117	ΕΧΑΛCO Α.Ε.	35	381.500
157	×	×	ΔΕΛΦΙΝΙ Ε.Π.Ε. ΒΙΟΜ. ΕΣΩΡΟΥΧΩΝ	23	372.357
158	182	198	ΔΙΑΜΑΝΤ ΡΙΝΤΕΡ ΕΛΛΑΣ Ε.Π.Ε.	36	363.908
159	174	×	ΑΡΙΑΝ Α.Ε.Β.Ε.	23	362.674
160	198	×	SCHWABE HELLAS Ε.Π.Ε.	37	360.000
161	×	×	ΣΙΑΤΡΑ Α.Ε.	24	352.182
162	192	×	ΑΦΟΙ Δ. ΑΚΡΙΔΑ Α.Ε.	23	340.458
163	171	186	ΑΦΟΙ Β. ΡΟΚΑΝΑ Α.Ε.	24	336.252
164	179	190	ΚΩΝ/ΝΟΣ Β. ΜΑΡΚΟΥ Α.Β.Ε.Ε.	23	331.136
165	×	×	ΒΙΧΕΠ + ΜΕΡΙΝΟΣ Α.Ε.	23	327.815
166	186	189	ΚΛΩΣΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΙ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.	23	322.930
167	185	×	ΑΒΕΛ ΑΝ. ΒΙΟΜΗΧ. ΕΤ. ΛΑΥΡΙΟΥ	35	321.141
168	190	×	ΝΟΒΑΚΝΙΤ ΕΛΛΑΣ Α.Β.Ε.Ε.	24	320.151
169	172	158	ΚΩΣΤΑΣ ΔΟΥΔΟΣ Α.Ε.	23	318.784
170	×	×	ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ν. ΚΑΖΗΣ Α.Β.Ε.Ε.	36	300.749
171	×	×	ΑΦΟΙ Ν. ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Α.Ε.Β.Ε.	21	300.000
172	×	×	DART HELLAS S.A.I.	30	286.093
173	196	×	Κ. ΒΕΛΛΗΣ ΑΝ. ΚΛΩΣΤΟΨΦ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ	21	269.855
174	149	172	ΒΟΕΗΡΙΝΓΕΡ ΙΝΓΕΛΗΕΙΜ ΕΛΛΑΣ Α.Ε.	31	269.000
175	×	×	ΑΒΙΚ Α.Ε.Β.Ε.	20	262.764
176	159	×	ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΑΜΣΙΖΟΓΛΟΥ Α.Ε.Ε.	23	258.561
177	194	191	ΧΡΩΠΕΙ Α.Ε.	31	255.124
178	×	×	ΓΕΩΡ. ΧΡ. ΜΠΟΓΑΣ Α.Ε.	20	253.340
179	×	×	ΔΗΜ. ΒΙΓΛΗΣ ΚΑΙ ΥΙΟΙ Α.Ε.	29	248.766
180	×	×	ΚΑΡΤΟΝΠΑΚ Α.Ε.	27	248.169
181	×	×	ΓΙΟΥΝΙΛΑΝΑ Ε.Π.Ε.	23	246.897
182	×	×	GRECA ΒΙΟΜΗΧ. ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ Α.Ε.	24	243.828
183	×	×	ROLCO BIANIA Α.Ε.	31	243.480
184	191	×	ΡΑΡΤΕΧ Α.Ε.	24	240.673
185	×	×	DRESSCO ΕΤΟΙΜ. ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ Ε.Π.Ε.	24	231.977
186	×	×	ΦΟΡΜΑΤΕΞ Α.Ε.	24	224.424
187	×	×	ΑΡΙΠΛΑΣΤ Α.Β.Ε.Ε.Θ.	30	214.754
188	181	×	Β.Γ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Α.Β.Ε.Ε.	21	212.000
189	161	194	ΕΠΑΣ-ΑΦΟΙ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΙ Α.Ε.	25	202.000
190	189	183	ΕΝΩΜΕΝΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ Α.Ε.	39	200.000
191	×	×	ΗΒΗ-ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ Α.Β.Ε.	21	199.141
191	×	×	Χ.Γ. ΚΡΗΤΙΚΟΣ Α.Ε.	23	190.870
193	160	×	ΑΜΙΑΝΤΙΤ Α.Ε.Β.Ε.	33	190.866
194	×	×	ΕΛΑΪΣ Α.Ε.	20	190.810
195	×	×	ΜΙΝΕΡΒΑ Α.Ε. ΕΛΑΙΟΥΡΓΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡ.	20	190.800
196	×	×	TERLANA EXPORTS Α.Β.Ε.Ε.	23	188.756
197	×	×	ΣΤΟΤΖ-ΚΟΝΤΑΚΤ ΕΛΛΑΣ Α.Ε.	37	188.618
198	×	×	ΗΡΑΚΛΗΣ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ Α.Ε.	27	188.246
199	×	×	ΠΛΕΚΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ TERLANA Α.Ε.	23	185.500
200	×	×	ΑΖΟΚΑ Α.Ε. ΕΛΛΗΝ. ΒΙΟΜ. ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ	24	185.000

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ - ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

ται ότι ανήλθε κατά το 1989 στο 107% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος.

Στην αύξηση των ελλειμμάτων συνέβαλε και η βιομηχανική πολιτική που μέχρι τώρα ασκήθηκε, η οποία με υψηλό οικονομικό κόστος, στήριξε επιχειρήσεις που δεν είναι βιώσιμες και δεν μπορούν ή δεν καταβάλλουν τις αναγκαίες προσπάθειες να γίνουν βιώσιμες. Η προνομιακή μεταχείριση των επιχειρήσεων αυτών δημιούργησε συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού, εξελίχθηκε σε βάρος άλλων υγιών επιχειρήσεων και προκάλεσε ανασταλτικές επιδράσεις στην προώθηση των αναγκάων προσαρμογών στην οικονομική δομή της χώρας.

Το Νομισματοπιστωτικό Πρόγραμμα, τα τελευταία χρόνια αποβλέπει ουσιαστικά στην κάλυψη των ελλειμμάτων του ευρύτερου Δημόσιου τομέα και εκ των υπολοίπων αυτού καταβάλλεται προσπάθεια για τη χρηματοδότηση του παραγωγικού ιδιωτικού τομέα. Η ανάγκη εξασφάλισης πόρων για την κάλυψη των χρηματοδοτικών αναγκών του Δημόσιου τομέα οδηγεί στη συνεχή επαύξηση του κόστους του χρήματος με τις γνωστές δυσμενείς επιπτώσεις για τις επενδύσεις, την απασχόληση και την ανάπτυξη. Κατ' αυτό τον τρόπο όμως οδηγούμεθα στον ουσιαστικό εξοστρακισμό της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και τον μαρασμό.

Με τις σκέψεις λοιπόν αυτές, μας βρίσκει απόλυτα σύμφωνους η έκθεση του Διοικητού της Τραπεζής Ελλάδος, που εντοπίζει ότι το κεντρικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η ελληνική Οικονομία είναι τα Δημόσια ελλείμματα που πρέπει να περιορισθούν δραστικά.

Δεν πρέπει άλλωστε να παραβλέπεται το γεγονός ότι η διατήρηση των ελλειμμάτων σε υψηλά επίπεδα ενισχύει τις πληθωριστικές προσδοκίες, διαβρώνει την ανταγωνιστικότητα της εγχώριας παραγωγής και επιτείνει την επιδείνωση του ισοζυγίου πληρωμών.

Οι διαπιστώσεις και υποδείξεις της Έκθεσης διακαίνουν τις πάγιες θέσεις της Βιομηχανίας σχετικά με την άσκηση της εισοδηματικής πολιτικής με το σύστημα της Αυτόματης Τιμαριθμικής Αναπροσαρμογής (ΑΤΑ) των μισθών και ημερομισθίων. Το σύστημα αυτό εμπόδισε την εφαρμογή αποτελεσματικής πολιτικής για τη σταθεροποίηση και αναδιάρθρωση της Οικονομίας. Επί πλέον συνέβαλε στη διατήρηση του πληθωρισμού σε υψηλά επίπεδα, εξασθένησε την ανταγωνιστικότητα των εγχώριων προϊόντων, εμπόδισε τη βελτίωση της παραγωγικό-

τητας και ουσιαστικά εστράφη εναντίον των ιδίων των εργαζομένων.

Η σύνδεση της αμοιβής με την παραγωγικότητα και η διεξαγωγή ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων, αποτελούν την καλύτερη διασφάλιση για την ανάπτυξη της Οικονομίας και τη βελτίωση του επιπέδου ζωής των εργαζομένων.

Η κατάργηση του συστήματος της ΑΤΑ, την οποία εξήγγειλε η Κυβέρνηση, αποτελεί ένα θετικό βήμα για την εφαρμογή μιας υπεύθυνης και συνεπούς πολιτικής για την ανόρθωση της Οικονομίας.

Παρήγορο επίσης είναι το γεγονός ότι η Κυβέρνηση εξήγγειλε πολιτική που αποβλέπει στη σταθεροποίηση και ανάπτυξη της Οικονομίας, απαλλαγμένη από τις προκαταλήψεις του παρελθόντος σχετικά με το «πολιτικό κόστος».

Πρέπει να γίνει συνείδηση και στον τόπο μας ότι δεν πρέπει χάριν ενός αμφιλεγόμενου πολιτικού οφέλους να παραβλέπεται το οικονομικό και κοινωνικό κόστος.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι τα νέα μέτρα είναι επώδυνα, πλην όμως αναγκαία. Κατά την άποψή μας όμως είναι ανάγκη να συμπληρωθούν από πρόσθετα μέτρα προς τις εξής κατευθύνσεις:

- Στην αντιπαραγωγική λειτουργία των ΔΕΚΟ και τη Δημόσια Διοίκηση

- Στην άρση της πληθώρας των αντικινήτρων και των ακαμψιών σε όλες τις αγορές

- Στην ουσιαστική συμμετοχή της χώρας στις κοινοτικές διαδικασίες σε όλα τα επίπεδα

Εργαζόμενοι και επιχειρήσεις επωμίζονται την ευθύνη να εξασφαλίσουν τα μέσα για την κάλυψη μιας καταναλωτικής πολιτικής του παρελθόντος που δεν ανταπεκρίνετο στις παραγωγικές δυνατότητες της χώρας.

Η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης πρέπει να διακρίνεται από συνέπεια, συνέχεια και συνοχή και να αποβλέπει στη δημιουργία των συνθηκών εκείνων που θα επιτρέψουν στην Εθνική μας Οικονομία να ανταποκριθεί αποτελεσματικά στην πρόκληση του 1992.

Το μεγάλο πρόβλημα της Εθνικής μας Οικονομίας παραμένει η διόγκωση του Δημόσιου τομέα και είναι εξαιρετικά ανησυχητική η αντίληψη ότι η μείωση των ελλειμμάτων πρέπει να προέλθει από την αύ-

ξηση των εσόδων και μόνον.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι ορθώς το κράτος πρέπει να καταπολεμήσει την παραοικονομία και να επιδιώξει την είσπραξη φόρων που ορισμένοι αποφεύγουν να καταβάλλουν.

Πρέπει να αντιμετωπισθούν αποτελεσματικά, τόσο η φοροδιαφυγή όσο και η φοροαπαλλαγή. Η λύση όμως του προβλήματος πρέπει να αναζητηθεί στη μείωση του μεγέθους των κρατικών δραστηριοτήτων και όχι στην αύξηση της φορολογίας, η οποία ήδη είναι επαχθής.

Η Έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος επισημαίνει ότι από την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς της Κοινότητας και την οικονομική και νομισματική της ένωση, θα προκύψουν σημαντικά οικονομικά οφέλη, θα ήταν όμως σφάλμα να θεωρηθεί ότι τα οικονομικά οφέλη θα προκύψουν αυτόματα για τη χώρα μας. Η εμπειρία έχει δείξει ότι στις περιπτώσεις ενοποίησης οικονομιών που βρίσκονται σε διάφορα επίπεδα ανάπτυξης, τα οφέλη δεν κατανέμονται ισομερώς. Το μέγεθος των οφελών θα εξαρτηθεί από τον βαθμό προσαρμογής στις νέες συνθήκες και από το κατά πόσο θα μπορέσουμε να αξιοποιήσουμε τις ευκαιρίες που δημιουργούνται από την ενοποίηση της Ευρωπαϊκής Αγοράς και ειδικότερα από την ανακατανομή των οικονομικών δραστηριοτήτων στον Ευρωπαϊκό χώρο.

Δυστυχώς, στη δεκαετία που πέρασε δεν μειώθηκε το χάσμα που χώριζε την ελληνική Οικονομία από αυτήν των Κοινοτικών μας Εταίρων. Αντίθετα διευρύνθηκε.

Η πολιτική απόφαση να ανταποκριθούμε, ως έθνος και με ευρεία συναίνεση, στην πρόκληση του ανταγωνισμού που δημιούργησε η Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη του Λουξεμβούργου, ελήφθη το 1985. Με μοναδική εξαίρεση την Τράπεζα της Ελλάδος, ουδεμία Αρχή στον τόπο μας έλαβε υπόψη της τον παράγοντα χρόνο και συνέβαλε στην προετοιμασία της χώρας μας στην Πρόκληση του 1992.

Το χρονικό διάστημα που μας απομένει για τη σωστή προετοιμασία είναι περιορισμένο. Οι Προγραμματικές Δηλώσεις της νέας Κυβέρνησης περιέχουν στοιχεία απελευθέρωσης των δυνάμεων της αγοράς και δημιουργίας ίσων όρων ανταγωνισμού με τους κοινοτικούς μας εταίρους.

Η εξασφάλιση ίσων όρων ανταγωνισμού επιβάλλει την ταχεία απελευθέρωση της κίνησης κεφαλαίων

και του τραπεζικού συστήματος. Βέβαια η απελευθέρωση αυτή με τις γνωστές επιπτώσεις στη βελτίωση του επιχειρηματικού κλίματος, συναρτάται με τον περιορισμό του ρυθμού του πληθωρισμού και του μεγέθους των ελλειμμάτων του Δημόσιου τομέα. Είναι αναγκαίο όμως να ληφθούν μέτρα ταχείας απόδοσης και βελτίωσης των μακροοικονομικών μας μεγεθών. Διαφορετικά θα διευρύνεται το χάσμα που μας χωρίζει από την Κοινότητα και θα οδηγούμεθα στην περιθωριοποίηση. Στο σημείο όμως αυτό θέλω να εξάρω την επισήμανση της Έκθεσης του Διοικητού, ο οποίος επιβεβαιώνει τη σταθερή πίστη της Βιομηχανίας «ότι η χώρα διαθέτει σημαντικό αναπτυξιακό δυναμικό σε επιχειρηματικότητα, σε εργατικό δυναμικό που χαρακτηρίζεται από ικανότητα προσαρμογής στο κατάλληλο οικονομικό περιβάλλον και υψηλή ροπή προσωπικής αποταμίευσης».

Η αισιόδοξη αυτή επισήμανση ισχυροποιεί την άποψή μας ότι η πορεία της Οικονομίας είναι ανατρέψιμη και μπορούμε να αντιμετωπίσουμε την ευρωπαϊκή πρόκληση με αποφασιστικότητα.

Πριν κλείσω τη σύντομή μου αυτή παρέμβαση θα ήθελα να τονίσω ότι η Τράπεζα της Ελλάδος συνέχισε και τη χρονιά που πέρασε τη λήψη μέτρων που οδηγούν στον εκσυγχρονισμό του Τραπεζικού συστήματος και τη σταδιακή απελευθέρωση της αγοράς χρήματος και της αγοράς συναλλάγματος. Τα μέτρα αυτά βελτιώνουν την αποδοτικότητα και ανταγωνιστικότητα των παραγωγικών επιχειρήσεων και αποβαίνουν προς όφελος της εθνικής Οικονομίας.

Συγχρόνως η Τράπεζα της Ελλάδος διέτύπωσε υπεύθυνα και ρεαλιστικά τις απόψεις της για τη συγκράτηση της οικονομικής κατάστασης και ιδιαίτερα τον περιορισμό των ελλειμμάτων του ευρύτερου Δημόσιου τομέα.

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι θα ενισχυθεί ο ρόλος και η ανεξαρτησία του εκδοτικού μας Ιδρύματος, ώστε να ανταποκρίνεται πληρέστερα στην κύρια αποστολή του που συνίσταται στη διασφάλιση της σταθερότητας του εθνικού νομίσματος.

Η άποψη αυτή ενισχύεται και με την πρόσφατη απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για την Οικονομική και νομισματική Ένωση των χωρών της ΕΟΚ, με την οποία προβλέπεται η ενίσχυση της ανεξαρτησίας των Κεντρικών Τραπεζών και η καθιέρωση αυστηρών περιορισμών στη χρηματοδότηση των δημοσίων ελλειμμάτων από τις Κεντρικές Τράπεζες.

ΣΤΑΣΙΜΟΤΗΤΑ ΣΗΜΕΙΩΣΕ ΤΟΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟ Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Σύμφωνα με τα στοιχεία της έρευνας οικονομικής συγκυρίας του IOBE

Σύμφωνα με τις απαντήσεις που ελήφθησαν από τις 5 έως τις 20 Φεβρουαρίου, η κατάσταση στη Βιομηχανία την περίοδο εκείνη χαρακτηρίζεται από σχετική στασιμότητα με μικρή ωστόσο ενίσχυση των θετικών προσδοκιών.

Η συνολική ζήτηση εκτιμάται, όπως και τον προηγούμενο μήνα, από ένα μεγάλο ποσοστό βιομηχανιών ως κανονική. Χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι το 71% του συνόλου των βιομηχανιών θεωρεί τη ζήτηση κανονική, το 10% θεωρεί τη ζήτησή του υψηλότερη και από το κανονικό και το 19% χαμηλότερη. Ανάλογες είναι και οι εκτιμήσεις για τη ζήτηση εξωτερικού, το ποσοστό όμως των βιομηχανιών που θεωρούν τη ζήτηση αυτή χαμηλή είναι αρκετά υψηλότερο. Διαφοροποίηση παρουσιάζουν όμως οι εκτιμήσεις για τα αποθέματα, καθώς παρουσιάζεται άνοδος του ποσοστού που τα θεωρούν υψηλά. Η εξέλιξη αυτή υποδηλώνει την πιθανότητα σχετικής διεύρυνσης του όγκου των αποθεμάτων.

Ενώ οι εκτιμήσεις για τη ζήτηση δεν διαφοροποιήθηκαν ουσιαστικά έναντι του προηγούμενου μήνα, οι προοπτικές για τις πιθανές εξελίξεις τους 3-4 προσεχείς μήνες είναι πιο αισιόδοξες. Συγκεκριμένα, οι προοπτικές αυτές αναφέρονται σε πιθανή αύξηση της παραγωγής, των πωλήσεων και των εξαγωγών με μεγαλύτερη ένταση απ' ό,τι το Φεβρουάριο. Εξαίρεση στη γενική τάση εμφανίζουν οι προβλέψεις για την απασχόληση που είναι σχετικά πιο συγκρατημένες.

Κατόπιν των ανωτέρω ο δείκτης

επιχειρηματικών προσδοκιών παρουσίασε τον Φεβρουάριο μικρή πτώση, η οποία θα πρέπει να αποδοθεί κυρίως στις δυσμενέστερες εκτιμήσεις για τα αποθέματα.

Στην έρευνα του Φεβρουαρίου υπάρχουν ορισμένα πρόσθετα ερωτήματα σχετικά με τις προβλέψεις των βιομηχανιών και την απασχόληση και τους λόγους που παρεμποδίζουν την παραγωγική τους δραστηριότητα. Οι προβλέψεις για την απασχόληση είναι για μια ακόμη φορά ομοιόμορφες και απ' αυτές προκύπτει ότι τους προσ-

εχείς μήνες δεν πρόκειται να υπάρξουν σημαντικές αλλαγές του αριθμού των εργαζομένων. Οι εκτιμήσεις των βιομηχανιών για τους λόγους που παρεμποδίζουν τη δραστηριότητά τους εμφανίζονται στον παρακάτω πίνακα από τον οποίο προκύπτουν τα ακόλουθα: Πρώτον, το ποσοστό των βιομηχανιών που δηλώνει ότι η παραγωγή τους ήταν απρόσκοπτη παραμένει τον Φεβρουάριο 1990 στα ίδια σχετικά υψηλά επίπεδα του προηγούμενου χρόνου. Δεύτερον, περίπου αμετάβλητο διατηρείται και το ποσοστό εκείνων που θεωρούν ανεπαρκή τη ζήτησή τους. Τρίτον, ένα ποσοστό που κυμαίνεται στο 15% κρίνει ότι το κύριο πρόβλημα που αντιμετωπίζει είναι η ανεπάρκεια κεφαλαίων κίνησης.

ΛΟΓΟΙ ΠΟΥ ΠΑΡΕΜΠΟΔΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

(Ποσοστά % του συνόλου των απαντήσεων)

	1989 Φεβρ.	1989 Ιούν.	1990 Οκτ.	1990 Φεβρ.
Δεν παρεμποδίζεται	51	56	49	52
Ανεπάρκεια ζήτησης	31	28	34	30
Ανεπάρκεια εργατικού δυναμικού	0	0	2	2
Ανεπάρκεια κεφαλαίου, εξοπλισμού	1	1	1	2
Ανεπάρκεια κεφαλαίων κίνησης	17	15	14	14

Πηγή: IOBE. «Έρευνα Οικονομικής Συγκυρίας».

ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Τρόφιμα - Ποτά - Καπνός. Το δεύτερο μήνα του 1990 οι βιομηχανίες τροφίμων - ποτών - καπνού εκτιμούν πάλι ότι η ζήτηση, εγχώρια και εξωτερικού, είναι ικανοποιητι-

κή, υψηλότερη και από το επίπεδο που οι ίδιες θεωρούν κανονικό. Παρά τις εκτιμήσεις αυτές όμως και στην κατηγορία αυτή της Βιομηχανίας παρατηρείται μια τάση

διεύρυνσης των αποθεμάτων ετοιμών προϊόντων. Οι προβλέψεις για την παραγωγή αναφέρονται σε πιθανή αύξηση τους 3-4 προσεχείς μήνες. Ανάλογες είναι και οι προβλέψεις για τις πωλήσεις, ενώ για τις εξαγωγές οι προοπτικές των περισσότερων βιομηχανιών είναι μετριοπαθείς και αναφέρονται σε στασιμότητα. Ο δείκτης επιχειρηματικών προσδοκιών από 111.6 τον Ιανουάριο μειώθηκε σε 106.6 τον Φεβρουάριο.

Σχετικά με τα προσκόμματα στην παραγωγική δραστηριότητα παρατηρείται το Φεβρουάριο 1990 μία σημαντική άνοδος του ποσοστού των βιομηχανιών τροφίμων - ποτών - καπνού που αναφέρονται στην ανεπάρκεια κεφαλαίων κίνησης ως κύριο λόγο που τις εμποδίζει να αυξήσουν την παραγωγή τους. Το ποσοστό αυτό ήταν 24% σε σχέση με 7% στο οποίο είχε περιορισθεί στα τέλη του 1989. Στην κατηγορία αυτή της Βιομηχανίας η ανεπάρκεια της ζήτησης καταλαμβάνει, με ποσοστό 19% του συνόλου, τη δεύτερη θέση στις εκτιμήσεις των βιομηχανιών για τους ανασταλτικούς παράγοντες.

Λοιπά καταναλωτικά αγαθά: Στην κατηγορία αυτή της Βιομηχανίας η συνολική ζήτηση, και κυρίως η ζήτηση εξωτερικού, παρουσίασε υποχώρηση τον Φεβρουάριο σε σχέση με τα περίπου κανονικά επίπεδα που είχε προσεγγίσει τον Ιανουάριο. Αυτό προκύπτει από τη διεύρυνση του ποσοστού των βιομηχανιών που θεωρούν ότι η ζήτηση αυτή υπολείπεται από το κανονικό της επίπεδο. Παρά την υποχώρηση της ζήτησης όμως, τα αποθέματα έχουν διατηρηθεί αμετάβλητα και το επίπεδό τους κρίνεται κανονικό. Οι προβλέψεις για τους 3-4 προσεχείς μήνες είναι πάλι αισιόδοξες και αναφέρονται

σε άνοδο της παραγωγής, των πωλήσεων, και σε μικρότερο βαθμό, των εξαγωγών. Ο δείκτης επιχειρηματικών προσδοκιών στην κατηγορία αυτή από 114.9 τον Ιανουάριο, περιορίστηκε ελαφρά στο 112.1 τον Φεβρουάριο.

Όπως και στο σύνολο της Βιομηχανίας, κύριος λόγος που θεωρείται ότι δημιουργεί προσκόμματα στην παραγωγική δραστηριότητα είναι, σύμφωνα με την εκτίμηση του 32% του συνόλου, η ανεπάρκεια της ζήτησης. Εξάλλου, ένα 12% αναφέρεται στην ανεπάρκεια κεφαλαίων κίνησης, το 6% σε έλλειψη κεφαλαιουχικού εξοπλισμού και το 4% σε έλλειψη εργατικού δυναμικού. Η τελευταία εκτίμηση θα πρέπει να συνδυασθεί και με την πρόβλεψη για πιθανή μικρή άνοδο της απασχόλησης τους 3-4 προσεχείς μήνες.

Κεφαλαιουχικά αγαθά: Οι εκτιμήσεις για τη συνολική ζήτηση των βιομηχανιών κεφαλαιουχικών αγαθών ήταν και τον δεύτερο μήνα του 1990 αρνητικές, καθώς το ποσοστό των βιομηχανιών που τη θεωρεί κατώτερη του κανονικού παρέμεινε υψηλό. Παρατηρείται όμως σημαντική βελτίωση των εκτιμήσεων για τη ζήτηση εξωτερικού, η οποία επαναπροσεγγίζει το κανονικό της επίπεδο, τα αποθέματα όμως ετοιμών προϊόντων, που για ένα μακρό διάστημα είχαν διατηρηθεί χαμηλά, παρουσιάζουν τάσεις διόγκωσης. Η επιβράδυνση της έντονης ανοδικής τάσης που προκύπτει από τις παραπάνω εκτιμήσεις δεν φαίνεται ωστόσο ότι συνιστά την αρχή πτώσης: υψηλά ποσοστά των βιομηχανιών καταναλωτικών αγαθών αναφέρονται στην πιθανότητα σημαντικών αυξήσεων της παραγωγής των πωλήσεων και ιδιαίτερα των εξαγωγών, τους 3-4 προσεχείς μήνες. Ο δείκτης επι-

χειρηματικών προσδοκιών στην κατηγορία, επηρεαζόμενος έντονα από τη διεύρυνση των αποθεμάτων, μειώθηκε από 141.4 σε 122.1.

Οι εκτιμήσεις των βιομηχανιών κεφαλαιουχικών αγαθών για τους λόγους που παρεμποδίζουν τη δραστηριότητά τους, αναφέρονται τον Φεβρουάριο σε ανεπάρκεια της ζήτησης (38% του συνόλου). Υπάρχει ωστόσο και ένα μεγάλο ποσοστό (33%) που κρίνει ότι ο κύριος ανασχετικός συντελεστής ήταν η ανεπάρκεια των κεφαλαίων κίνησης. Οι προβλέψεις τέλος για την απασχόληση είναι και στην κατηγορία αυτή ελαφρά ανοδικές.

Ενδιάμεσα αγαθά: Στην κατηγορία αυτή της Βιομηχανίας οι μεν εκτιμήσεις ήταν μετριοπαθέστερες από εκείνες του Ιανουαρίου, οι δε προβλέψεις πιο αισιόδοξες. Συγκεκριμένα, η συνολική ζήτηση θεωρείται ότι υπολείπεται ελαφρά από το κανονικό της επίπεδο. Ακόμη χαμηλότερη όμως κρίνεται η ζήτηση εξωτερικού, ενώ τα αποθέματα ετοιμών προϊόντων παρουσιάζουν και εδώ αυξητικές τάσεις. Οι προβλέψεις για την παραγωγή τους 3-4 προσεχείς μήνες αναφέρονται με μεγαλύτερη ένταση απ' ό,τι τον Ιανουάριο σε πιθανή αύξηση. Ανάλογη ήταν και η μεταβολή των προβλέψεων για τις πωλήσεις και τις εξαγωγές. Ο δείκτης τέλος επιχειρηματικών προσδοκιών διατηρήθηκε τον Φεβρουάριο αμετάβλητος στα επίπεδα του προηγούμενου μήνα.

Κύριος παράγων που θεωρείται ότι δημιουργεί προσκόμματα ήταν και εδώ η ανεπάρκεια της ζήτησης (37% του συνόλου), ενώ το ποσοστό εκείνων που κρίνουν ότι η έλλειψη κεφαλαίων κίνησης ήταν ανασταλτική για την παραγωγή είναι μικρό (5%). ■

ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ ΤΟ ΜΟΝΟΠΩΛΙΑΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΩΝ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Προτάσεις του ΣΕΒ για ένα αποδοτικότερο σύστημα

Τις θέσεις της Βιομηχανίας στο μεγάλο θέμα των τηλεπικοινωνιών ανέπτυξε ο πρόεδρος της Ε.Ε. του ΣΕΒ κ. Σ. Αργυρός σε ομιλία του σε Συνέδριο που οργάνωσε το Κέντρο Επιχειρηματικής Επικοινωνίας με θέμα «Η απελευθέρωση των τηλεπικοινωνιών», στις 29 Νοεμβρίου. Η ομιλία του κ. Σ. Αργυρού στην οποία επισημαίνονται τα μεγάλα προβλήματα και οι σοβαρές καθυστερήσεις που υπάρχουν και προχωρά σε συγκεκριμένες προτάσεις δημοσιεύεται παρακάτω.

«Κοινή είναι, πιστεύω, η διαπίστωση ότι καμιά από τις βασικές οικονομικές δραστηριότητες δεν είναι δυνατόν να προωθηθεί αποτελεσματικά στις μέρες μας χωρίς την παρουσία υποδομής που να επιτρέπει τη γρήγορη και απρόσκοπτη άντληση ή ανταλλαγή στοιχείων και πληροφοριών τόσο σε τοπικό όσο και σε διεθνές επίπεδο.

Η εξυπηρέτηση της ανάγκης αυτής καθίσταται όλο και πιο επιτακτική εάν λάβει κανείς υπ' όψη τις ραγδαίες εξελίξεις των τελευταίων δεκαετιών που τείνουν σταδιακά να εξαλείψουν κάθε έννοια συνόρου για ό,τι αφορά τις επιχειρηματικές και οικονομικές δραστηριότητες, και τούτο όχι μόνο μέσα στα όρια πολιτικών ή οικονομικών συνασπισμών.

Δεν είναι δε τυχαίο το γεγονός ότι κύρια συνιστώσα των προσπαθειών που χαρακτηρίζουν αυτό που όλοι σήμερα ονομάζουμε «Τεχνολογική Επανάσταση» αποτελεί η ραγδαία ανάπτυξη εκείνων των κλάδων που εξυπηρετούν τις ανάγκες για ταχεία πληροφόρηση, δηλαδή της Πληροφορικής και των Τηλεπικοινωνιών.

Οι παραπάνω δραστηριότητες ακολουθούν τα τελευταία χρόνια μια συνεχή πορεία σύγκλισης με αποτέλεσμα την παραγωγή ενός ευρέος φάσματος νέων προϊόντων και υπηρεσιών.

Η πορεία όμως αυτή είχε σαν παράλληλο επακόλουθο μια διαρκώς αυξανόμενη αλληλοεξάρτηση σε σημείο τέτοιο που να θεωρείται πλέον αδύνατη η ευρεία διάδοση των τεχνολογιών πληροφόρησης σε μια χώρα που στερείται σύγχρονης και αναπτυγμένης τηλεπικοινωνιακής υποδομής.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναγνωρίζοντας αυτή την πραγματικότητα προχώρησε αφενός μεν στην ενθάρρυνση των προσπαθειών για έρευνα και ανάπτυξη στο χώρο των τηλεπικοινωνιών μέσω του προγράμματος RACE, ενώ παράλληλα και

με στόχο τη βελτίωση του επιπέδου της υποδομής στις λιγότερο ευνοημένες περιφέρειες έχει ήδη αρχίσει τη χρηματοδότηση σε αυτές βασικών έργων μέσω του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (Πρόγραμμα STAR).

Δυστυχώς όμως είμαι αναγκασμένος να επισημάνω ότι ενώ όλοι οι κοινοτικοί εταίροι μας, συνεπικουρούμενοι και από τα παραπάνω προγράμματα καθώς και από το πρόγραμμα ESPRIT, έχουν αποδυθεί σε σημαντικότερες προσπάθειες εκσυγχρονισμού και επενδύσεων με στόχο την εξασφάλιση της δυνατότητας πρόσβασης κάθε ενδιαφερόμενου στις προηγμένες υπηρεσίες πληροφόρησης, η χώρα μας το μόνο που έχει να επιδείξει στον τομέα αυτό είναι τρεις αναμφισβήτητες αρνητικές «πρωτιές».

Και όλα αυτά χωρίς να λαμβάνει κανείς υπ' όψη την από κάθε πλευρά απαράδεκτη κατάσταση του υφιστάμενου δικτύου που οδηγεί εκτός των άλλων στην καθημερινή απώλεια απροσδιόριστα μεγάλου χρόνου παραγωγικής εργασίας στην προσπάθεια για επικοινωνία ακόμα και σε τοπικό επίπεδο ενώ καθιστά προβληματική (αν όχι αδύνατη) την σε ευρεία βάση διασύνδεση ηλεκτρονικών υπολογιστών καθώς και την υιοθέτηση οποιασδήποτε τεχνολογίας για διακίνηση πληροφοριών με το χαμηλότερο δυνατό κόστος.

Από την άλλη πλευρά κατά τη διάρκεια των σαράντα περίπου χρόνων, που έχουν μεσολαβήσει από την ίδρυση του ΟΤΕ που συνοδεύτηκε και από την κατοχύρωση του μονοπωλίου του για την παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών εκτός από ελάχιστες εξειδικευμένες περιπτώσεις, τόσο ο δευτερογενής όσο και ο τριτογενής τομέας ε γνώρισαν ραγδαία ανάπτυξη και αποκέντρωση ενώ παράλληλα και ιδιαίτερα κατά την τελευταία εικοσαετία οι δραστηριότητές τους χαρακτηρίζονται από μια όλο και πιο έντονη εξωστρέφεια.

Στο πλαίσιο της τακτικής συνεργασίας του με το ΔΕΛΤΙΟ ο διευθυντής του Γραφείου Βρυξελλών του ΣΕΒ κ. Γιάννης Κουτσούκος μας πληροφορεί:

ΕΚΤΑΚΤΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΚΟΡΥΦΗΣ ΣΤΟ ΔΟΥΒΛΙΝΟ ΣΤΙΣ 28 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1990

Μετά τα ιστορικά γεγονότα των τελευταίων μηνών του περασμένου χρόνου που συνέβησαν στις ανατολικές χώρες της Ευρώπης και μετά τις ραγδαίες εξελίξεις που σημειώνονται έκτοτε, οι Δώδεκα της ΕΟΚ αποφάσισαν να πραγματοποιήσουν έκτακτη συνάντηση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Κορυφής στο τέλος Απριλίου, με σκοπό την προσεκτική εξέταση των εξελίξεων στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης.

Η αρχική σκέψη ήταν να εξετασθεί η διαδικασία ενοποίησης των δύο Γερμανιών. Στη συνέχεια αποφασίστηκε η παράλληλη εξέταση των εξελίξεων και στις άλλες ανατολικές χώρες και κυρίως με την οπτική της καθιέρωσης με τις χώρες αυτές σχέσεων υπό μορφήν «άτυπης σύνδεσης», που θα είναι διαφορετικές από τις ήδη υπάρχουσες συμφωνίες σύνδεσης με άλλες χώρες.

Ο πρόεδρος Delors έχει αναφέρει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα παρουσιάσει πολύ σύντομα τις προτάσεις της, σχετικά με τις «άτυπες συμφωνίες σύνδεσης».

Ο γερμανός υπουργός Εξωτερικών, κ. Genscher, ζήτησε από τους κοινοτικούς εταίρους, να συζητηθεί στις 28 Απριλίου στο Δουβλίνο και η διαδικασία της «Ευρωπαϊκής Διάσκεψης για οικονομική συνεργασία και ασφάλεια». Ήδη η πρώτη διάσκεψη πραγματοποιήθηκε στη Βόννη τον Μάρτιο του 1990, η προσεχής διάσκεψη θα πραγματοποιηθεί στην Κοπεγχάγη με θέμα την ανθρώπινη διάσταση, ενώ η διάσκεψη Κορυφής θα πραγματοποιηθεί περί τα τέλη του τρέχοντος χρόνου.

Η κινητικότητα των πρωθυπουργών και υπουργών Εξωτερικών των κρατών - μελών είναι εντονότατη στην παρούσα φάση. Ήδη ο ιταλός πρωθυπουργός κ. Andreotti, συναντήθηκε με τον ισπανό πρωθυπουργό στις 28 Μαρτίου και οι δύο συμφώνησαν ότι πρέπει να επιταχυνθεί η διαδικασία της ευρωπαϊκής ενοποίησης (της ΕΟΚ). Ο ιρλανδός πρωθυπουργός και πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Κορυφής κ. Haughey, συναντήθηκε επίσης στις 28 Μαρτίου με τον Καγκελάριο Kohl στη Βόννη συμφώνησαν ότι θα ήταν σκόπιμο να συγκληθούν δύο Διακυβερνητικές διασκέψεις της ΕΟΚ: μία για την Οικονομική και Νομισματική Ένωση (Ο.Ν.Ε.) και μία για την ευρωπαϊκή πολιτική ένωση. Στις 27 Μαρτίου συναντήθηκαν στο Λονδίνο οι πρωθυπουργοί της Γαλλίας και της Μ. Βρετανίας. Στη συνάντηση αυτή επιβεβαιώθηκαν οι βρετανικές επιφυλάξεις για την Ο.Ν.Ε. και ειδικά για την προσπάθεια επίτευξης συμφωνιών, πριν ξεκινήσουν οι πραγματικές εργασίες της Διακυβερνητικής διάσκεψης για την Ο.Ν.Ε. Ειδικά κατά τη συνάντηση στο Παρίσι στις 29

Μαρτίου, ο βρεταννός υπουργός απέρριψε την πρόταση του Προέδρου Mitterand για τον καθορισμό των μέσων του 1991 σαν ημερομηνία περάτωσης της Διακυβερνητικής Διάσκεψης και ολοκλήρωσης της Ο.Ν.Ε. Για τη Μ. Βρεταννία δεν έχουν σημασία οι ημερομηνίες αλλά η βεβαιότητα ότι οι εργασίες για την Ο.Ν.Ε. στέφονται από επιτυχία.

Στη συνάντηση του Συμβουλίου Υπουργών Εξωτερικών του Λουξεμβούργου στις 2 Απριλίου, ο πρόεδρος Delors ενημέρωσε τους υπουργούς σχετικά με τα συμφωνηθέντα στο άτυπο Συμβούλιο υπουργών ECOFIN, που έγινε στο Δουβλίνο στις 31 Μαρτίου. Η συνάντηση χαρακτηρίζεται σαν επιτυχής, παρά τις επιφυλάξεις ορισμένων κρατών, αφού διαφαίνονται δυνατότητες συμφωνίας για τη νομισματική ένωση· οι δυσκολίες που υπάρχουν αφορούν την οικονομική ένωση και ειδικότερα τη δημοσιονομική πειθαρχία. Η Ε. Επιτροπή θα διαβιβάσει στο Συμβούλιο τρία έγγραφα: (α) θεσμικές προτάσεις όσον αφορά την Ο.Ν.Ε., για το Συμβούλιο της 7 Μαΐου και το ανεπίσημο της 21-22 Μαΐου, (β) προτάσεις σχετικά με τα τεχνικά θέματα της Ο.Ν.Ε. που θα εξετασθούν ταυτόχρονα από τους υπουργούς Εξωτερικών και ECOFIN, εντός του προσεχούς Ιουνίου, (γ) εντός του Ιουλίου ή στα τέλη του, θα κοινοποιηθεί στο Συμβούλιο έκθεση της Ε. Επιτροπής που θα περιλαμβάνει τα πιθανά πλεονεκτήματα από την πραγματοποί-

Έτσι σήμερα σαν επακόλουθο της αύξησης της παραγωγικότητας του εργατοτεχνικού προσωπικού και των συγχρόνων μηχανημάτων, το ποσοστό των εργαζομένων στη Βιομηχανία που ασχολείται με εργασίες γραφείου, ήτοι επεξεργασία και διακίνηση πάσης φύσεως πληροφοριών, έχει αυξηθεί σημαντικά ενώ αντίθετα το ποσοστό του καθαρά εργατοτεχνικού προσωπικού έχει μειωθεί. Αποτέλεσμα των προαναφερθέντων αποτελεί το γεγονός ότι η ελληνική Βιομηχανία δημιουργεί πλέον πολύ περισσότερες πληροφορίες απ' ό,τι στο παρελθόν ενώ ανάλογα έχουν αυξηθεί και οι ανάγκες της για πληροφόρηση. Επόμενο είναι κατά συνέπεια να θεωρεί απαραίτητη την παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών με χαμηλό κόστος, υψηλή ποιότητα και υψηλή ταχύτητα. Πιο συγκεκριμένα, οι ανάγκες του δευτερογενούς τομέα καλύπτουν τόσο τη διακίνηση πληροφοριών που έχουν τη μορφή της φωνής όσο και τη μορφή δεδομένων Ηλεκτρονικών Υπολογιστών (Data) και εικόνων.

Πέραν αυτού η Βιομηχανία θέλει να χρησιμοποιήσει ορισμένες νέες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες, τις οποίες θεωρεί αναγκαίες προκειμένου να αυξήσει την παραγωγικότητά της και την ανταγωνιστικότητα των προϊόντων της.

Σαν παραδείγματα τέτοιων υπηρεσιών, μπορώ να αναφέρω την Κινητή/κυψελωτή τηλεφωνία, την μεταγωγή δεδομένων ηλεκτρονικών υπολογιστών μέσω δικτύων X.25, την τηλειδιοποίηση με ψηφιακή μετάδοση μηνυμάτων, το Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο, το Video Text κ.λ.π.

Παράλληλα όμως με τις νέες υπηρεσίες, σημαντική συμβολή στην υποστήριξη των προσπαθειών που κάνει η ελληνική Βιομηχανία για τον εκσυγχρονισμό της θα αποτελέσει η εισαγωγή στην τηλεπικοινωνιακή υποδομή της χώρας νέων τεχνολογιών που παρέχουν υψηλή ποιότητα και χαμηλό κόστος στη διακίνηση πληροφοριών, όπως είναι: η ψηφιακή μετάδοση της φωνής στα δημόσια δίκτυα, η δημιουργία δικτύων ISDN (Integrated Services Digital Network) και η χρησιμοποίηση οπτικών ινών ως φυσικά μέσα για τη μετάδοση φωνής και δεδομένων ηλεκτρονικών υπολογιστών.

Οι τεχνολογίες αυτές έχουν ήδη αρχίσει να εφαρμόζονται στη βόρειο Αμερική και σε όλες τις χώρες της Ευρώπης συμπεριλαμβανομένης και της Τουρκίας.

Για να μπορέσει ο ΟΤΕ να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις αυτές στην επιθυμητή έκτασή τους είναι ανάγκη αφενός να δραστηριοποιηθεί προς τον προ-

γραμματισμό και υλοποίηση επενδυτικού προγράμματος, το ύψος του οποίου υπολογίζεται ότι υπερβαίνει τα 10 δισεκατομμύρια δολάρια, αφετέρου δε να προχωρήσει η Πολιτεία στην τροποποίηση του πολιτικοκοινωνικού και θεσμικού πλαισίου λειτουργίας του.

Εφόσον όμως διαφανεί ότι τα παραπάνω δεν είναι δυνατόν να πραγματοποιηθούν μεσοπρόθεσμα, η Βιομηχανία φρονεί ότι πρέπει να πιέσει την πολιτική ηγεσία του τόπου για την άμεση αλλαγή στο υπάρχον μονοπωλιακό καθεστώς των τηλεπικοινωνιών στην Ελλάδα, ή, να προχωρήσει σε εναλλακτικές λύσεις για την εξυπηρέτηση των τηλεπικοινωνιακών της αναγκών εν όψει των δυνατοτήτων που θα της παρέχει το θεσμικό πλαίσιο του ανταγωνισμού το οποίο θα ισχύει στην Ελλάδα μετά το 1992.

Προς τις ενέργειες αυτές συνηγορεί το γεγονός ότι ο ΟΤΕ, αν και κερδοφόρος οργανισμός, στερείται της δυνατότητας αυτοχρηματοδότησης των επενδύσεων της τάξης των 10 δισεκατομμυρίων δολλαρίων που απαιτούνται για τον εκσυγχρονισμό του, ο δε κρατικός προϋπολογισμός μετά την έντονα ελλειμματική διαχείριση των τελευταίων δέκα ετών δεν είναι σε θέση να συνεισφέρει αποφασιστικά.

Από την άλλη πλευρά είναι βέβαιο ότι κάτω από καθεστώς ελεύθερου ανταγωνισμού στον τομέα των νέων υπηρεσιών ο ΟΤΕ θα μεταβάλει τη νοοτροπία που τον διακατέχει σήμερα και θα αναβαθμισθεί.

Στο σημείο αυτό πρέπει να επισημάνω ότι τα απαιτούμενα κεφάλαια από πλευράς ιδιωτικού τομέα μπορούν να προέλθουν είτε από το ευρύ επενδυτικό κοινό μέσω του Χρηματιστηρίου με την κάλυψη των απαιτούμενων για το επενδυτικό πρόγραμμα του ΟΤΕ διαδοχικών αυξήσεων κεφαλαίου είτε με την εκχώρηση του δικαιώματος εκμετάλλευσης των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών σε ιδιωτικές επιχειρήσεις (Ελληνικής ή Κοινοτικής ιδιοκτησίας) σε βάση ανάλογη με την εκχώρηση του δικαιώματος που δόθηκε πρόσφατα για την ίδρυση ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών.

Τέλος δεν πρέπει να παραβλέπουμε το γεγονός ότι η ΕΟΚ έχει εκδόσει από το 1987 την «Πράσινη Βίβλο» των τηλεπικοινωνιών, όπου αναφέρονται με λεπτομέρεια οι επιταγές της Επιτροπής για την ελάχιστη έκταση που πρέπει να λάβει η απελευθέρωσή τους σε όλες τις χώρες μέλη μέχρι το 1992.

Η Βιομηχανία φρονεί ότι οι επιταγές αυτές πρέπει να νομοθετηθούν από το Ελληνικό Κοινοβούλιο το συντομότερο δυνατόν. ■

ηση της Ο.Ν.Ε. και τις θεσμικές επιπτώσεις. Θα πρέπει να αναφερθεί ότι πολλά κράτη-μέλη (Ιταλία, Γερμανία, Ιρλανδία, Γαλλία, Ισπανία) εκφράστηκαν ήδη θετικά για την παράλληλη σύγκλιση δύο Διακυβερνητικών διασκέψεων (της ΕΟΚ), μίας για την Ο.Ν.Ε. και μίας για την πολιτική ένωση.

Παράλληλα με τα ανωτέρω θα πρέπει να αναφερθεί ότι η Δ. Γερμανία θα δώσει προσεχώς εξηγήσεις στην ομάδα των 7 μεγάλων βιομηχανικών χωρών, όσον αφορά τη νομισματική ένωση των δύο Γερμανιών. Στόχος της κυβέρνησης της Δ. Γερμανίας είναι να υπογραφεί το σχετικό πρωτόκολλο στις αρχές Μαΐου, προ των δημοτικών εκλογών της 6 Μαΐου στη Α. Γερμανία. Η Bundesbank έχει προτείνει στην κυβέρνηση της Δ. Γερμανίας την εφαρμογή της ισοτιμίας

1DM = 2 ανατ. μάρκα. Μέχρι στιγμής όμως δεν πάρθηκε καμιά απόφαση.

Τέλος θα πρέπει να αναφερθεί ότι οι υπουργοί Εξωτερικών των Δώδεκα ολοκλήρωσαν την προετοιμασία της Ευρωπαϊκής Διάσκεψης Κορυφής της 28 Απριλίου στις 21 Απριλίου.

Συμπερασματικά θα μπορούσε να παρατηρηθεί ότι και στην προσεχή άτυπη συνάντηση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Κορυφής δεν υπάρχουν προκαθορισμένα θέματα για συζήτηση. Αυτό φυσικά σημαίνει ότι μπορούν να συζητηθούν διπλάσια θέματα από όσα εκτέθηκαν πιο πάνω και συζητήσεις ουσιαστικότερες. Ήδη οι κυβερνήσεις ορισμένων κρατών - μελών, άλλες εντονότερα και άλλες ηπιότερα, άρχισαν να εκφράζουν τις ανησυχίες τους για τις εξελίξεις

στις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης και να ζητούν με έμφαση την ταχύτερη διαδικασία για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, τη νομισματική, οικονομική και πολιτική ένωση της ΕΟΚ, για να μπορέσει η τελευταία να ανταποκριθεί στις εξ ανατολών προκλήσεις. Η ευρωπαϊκή Βιομηχανία από την πλευρά της υποστηρίζει και ενθαρρύνει τις μεταρρυθμιστικές προσπάθειες των χωρών της Ανατολικής Ευρώπης, η επιτυχία των οποίων θα εξαρτηθεί από τον εκσυγχρονισμό της παραγωγικής τους μηχανής και τη δραστική αναδιάρθρωση της Οικονομίας τους. Απεναντίας ορισμένοι ευρωπαϊκοί βιομηχανικοί κλάδοι έχουν αρχίσει να συνιστούν τις πολιτικές αρχές σύνεση και επιφυλακτικότητα και καλύτερη στάθμιση των οικονομικών συνεπειών. ■

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Η Ε. Επιτροπή υιοθέτησε στις 21.2.90 τις προτάσεις της σχετικά με τις δημοσιονομικές προοπτικές.

Οι προτάσεις αυτές κοινοποιήθηκαν στο Ε. Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Σκοπός των προτάσεων αυτών είναι να μπορέσει η ΕΟΚ να εξυπηρετήσει τους πολιτικούς της στόχους, που είναι η χορήγηση ενισχύσεων στις χώρες της Ανατολ. Ευρώπης, χωρίς να παραμελούνται και οι χώρες υπό ανάπτυξη.

Ο αρμόδιος επίτροπος ανακοίνωσε ότι οι προτάσεις κινούνται μέσα στα πλαίσια των υπάρχοντων περιθωρίων, δηλαδή του 0.3% του αδιάθετου κοινοτικού ΑΕΠ. Αν οι προτάσεις προέβλεπαν περισσότερες πιστώσεις, θα σήμαινε ότι θα έπρεπε να ληφθεί καινούργια απόφαση στο Συμβούλιο με ομοφωνία, πράγμα ανέφικτο σήμερα.

Η ουσία των προτάσεων της Ε. Επιτροπής έχει ως εξής:

1. αλληλεγγύη για τις χώρες της Αν. Ευρώπης: 300 εκατ. écus είναι εγγεγραμμένα στον προϋπολογισμό του 1990. Η Ε. Επιτροπή προτείνει την εγγραφή 200 συμπληρωματικών εκατ. écus, δηλ. σύνολο 500 εκατ. Για το 1991 η πίστωση αυτή θα ανέλθει σε 850 εκατ. écus (εκ των οποίων τα 30 εκατ. για την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Ανασυγκρότησης των ανατολικών χω-

ρών/BERD), ενώ για το 1992 θα ανέλθει σε 1 δισ. écus (εκ των οποίων τα 30 εκατ. για τη BERD).

2. συνεργασία με τις χώρες της Λατινικής Αμερικής και τις μη συνδεδεμένες ασιατικές χώρες, καθώς και τις μεσογειακές χώρες: για το 1990 η σχετική πίστωση θα ανέλθει σε 630 εκατ. écus, το 1991 θα ανέλθει σε 800 εκατ. και το 1992 σε 1 δισ., δηλαδή ότι θα προβλεφθεί και για τη βοήθεια στις ανατολικές χώρες. Οι συμπληρωματικές πιστώσεις θα διατεθούν για: capital-risque, joint-venture, περιφερειακή συνεργασία, περιβάλλον.

3. ενίσχυση των ισχυουσών πολιτικών: περιβάλλον, μεταφορές, ενέργεια, οπτικο-ακουστικά, επαγγελματική εκπαίδευση. Από τον προϋπολογισμό του 1990 προβλέπεται να διατεθούν για τις πολιτικές αυτές 210 εκατ. écus, το 1991 θα διατεθούν 450 εκατ. και το 1992 θα διατεθούν 525 εκατ., κυρίως για την καλύτερη διάδοση της καινοτομίας. Η Ε. Επιτροπή συνοδεύει την πρότασή της με άλλες που αποβλέπουν στη μείωση των γεωργικών αποθεμάτων και τη βελτίωση της παρουσίας των προοπτικών και της τεχνικής του προϋπολογισμού. Στο σημείο αυτό προτείνεται για την επισιτιστική βοήθεια η σύνδεση των πιστώσεων του FEOGA-GARANTIE με τις πιστώσεις των άλλων πολιτικών. ■

ΟΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Το Γενικό Συμβούλιο του ΣΕΒ συνήλθε στις τακτικές του συνεδριάσεις στις 5 Μαρτίου και στις 2 Απριλίου 1990.

Η πολιτική επικαιρότητα και η σημερινή οικονομική συγκυρία απασχόλησαν - όπως είναι φυσικό - το Γ.Σ. τα μέλη του οποίου ενημερώθηκαν από τη Διοίκηση του ΣΕΒ για τις ενέργειές της, εν όψει μάλιστα και των βουλευτικών εκλογών της 8ης Απριλίου 1990.

Ειδικότερα, στις 2 Απριλίου, και μετά τη συνεδρίαση του Γ.Σ., πραγματοποιήθηκε εκδήλωση αφιερωμένη στη μνήμη του Δημήτρη Αγγελόπουλου, ο οποίος δολοφονήθηκε το 1986.

Συναντήσεις με Μέλη

Πραγματοποιήθηκαν, επίσης, οι Τακτικές Ανοικτές Συναντήσεις (Α.Σ.Μ.) με Μέλη στις 15.3 και στις 29.3. Οι Συναντήσεις αυτές γίνονται τακτικά και έχουν σκοπό την ανταλλαγή σκέψεων πάνω σε θέματα κοινού ενδιαφέροντος, καλούνται δε όλες οι επιχειρήσεις-μέλη του ΣΕΒ να συμμετέχουν, ώστε οι εμπειρίες και οι απόψεις τους να βοηθούν τη Διοίκηση στην τεκμηρίωση των θέσεων του Συνδέσμου.

Ο ΣΕΒ ΣΤΑ ΜΕΣΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Οι τακτικές μηνιαίες συνεντεύξεις με εκπροσώπους του Τύπου και των Μέσων Ηλεκτρονικής Επικοινωνίας πραγματοποιήθηκαν στις 21.3 και στις 26.4.90. Η συνάντηση του Απριλίου κυρίως, είχε ιδιαίτερα μεγάλη συμμετοχή, δεδομένου ότι συνέπεσε με τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης, για τις οποίες εξάλλου ο ΣΕΒ εξέδωσε Ανακοίνωση Τύπου την ίδια ημέρα. (Η Ανακοίνωση σε άλλες στήλες του ΔΕΛΤΙΟΥ).

Οι κυριότερες από τις συνεντεύξεις και δηλώσεις τις οποίες έκαναν οι πρόεδροι και μέλη του Δ.Σ. του ΣΕΒ ήταν: η συμμετοχή του προέδρου της Ε.Ε. κ. Στέλιου Αργυρού στην Εκπομπή της ET-2 «Το Γεγονός της Εβδομάδας» με θέμα τα ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΤΡΑ (27.4.), στην οποία έλαβαν μέρος και οι κ.κ. Γιάννης Παλαιοκρασάς, Υπουργός Οικονομικών, Σπ. Γιατράς, πρόεδρος ΑΔΕΔΥ, και Δημ. Χατζησωκράτης, μέλος του προεδρείου της ΓΣΕΕ. Επίσης η συμμετοχή του κ. Νίκου Αναλυτή, εκ των Αντιπροέδρων του ΣΕΒ, στην Εκπομπή «Στην Κόψη του Ήραφιου» των δημοσιογράφων Ν. Νικολάου και Παντ. Καψή στον ραδιοφωνικό σταθμό TOP FM με άλλον καλεσμένο τον κ. Λάμπρο Κανελλόπουλο, πρόεδρο της ΓΣΕΕ. ■

ΣΕΒ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΕΣ

Συγχαρητήρια τηλεγραφήματα προς τον Πρωθυπουργό κ. Κωνσταντίνο Μητσotάκη και προς τα μέλη της Κυβέρνησης απέστειλαν, εκ μέρους του Δ.Σ. του ΣΕΒ, οι πρόεδροί του κ.κ. Λ. Μελάς και Στ. Αργυρός.

Στο κείμενο του τηλεγραφήματος προς τον πρωθυπουργό αναφέρονται τα εξής:

«Κύριε Πρωθυπουργέ
Εκ μέρους του διοικητικού συμβουλίου και των μελών του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών δεχθείτε τα θερμά μας συγχαρητήρια για την επιτυχία του κόμματός σας στις εκλογές τις 8 Απριλίου.

Ευχόμαστε η υπό την ηγεσία σας νέα Κυβέρνηση να πραγματοποιήσει τα προγράμματα και τους στόχους που έχετε θέσει για την πρόοδο και την ευημερία της χώρας μας και είμαστε πρόθυμοι να συμβάλλουμε με όλες μας τις δυνάμεις στην υλοποίησή τους.

Με τις ειλικρινείς μας ευχές

Λέων Μελάς

Στέλιος Αργυρός

● Εξάλλου, πραγματοποιήθηκαν συναντήσεις της Διοίκησης του ΣΕΒ με όλους τους νέους Υπουργούς, κυρίως των οικονομικών Υπουργείων (ΥΠΕΘΟ, ΥΠΟΙΚ, ΥΒΕΤ, Εργασίας κ.ά.) τους οποίους η Διοίκηση ενημέρωσε για τα θέματα που απασχολούν τη Βιομηχανία.

● Ακόμη θα πρέπει να σημειωθεί ότι, με πρωτοβουλία του προέδρου του ΠΑΣΟΚ κ. Ανδρέα Παπανδρέου, πραγματοποιήθηκε στον ΣΕΒ προ των εκλογών (19.3.90) συνάντηση αντιπροσωπείας του Κόμματος με τη Διοίκηση του ΣΕΒ. Κατά τη συνάντηση έγινε χρήσιμη ανταλλαγή απόψεων για τα καίρια προβλήματα της Οικονομίας.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Ο ΣΕΒ ΤΙΜΑ ΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΔΗΜ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα, 2 Απριλίου 1990, στα Γραφεία του ΣΕΒ εκδήλωση αφιερωμένη στη μνήμη του Δημήτρη Αγγελόπουλου ο οποίος δολοφονήθηκε πριν τέσσερα χρόνια, στις 8 Απριλίου 1986.

Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης έγιναν τα αποκαλυπτήρια της προσωπογραφίας του Δημήτρη Αγγελόπουλου την οποία φιλοτέχνησε ο ζωγράφος κ. Γλήνος κατ' εντολή του Δ.Σ. του ΣΕΒ. Την προσωπογραφία αυτή ο Σύνδεσμος ενέταξε στις προσωπογραφίες όλων εκείνων που προσέφεραν τις υπηρεσίες τους στον ΣΕΒ είτε ως πρόεδροι είτε ως επίλεκτα μέλη του.

Στην τελετή - στην οποία παρέστησαν η οικογένεια του δολοφονημένου, οι τέως πρόεδροι του ΣΕΒ, τα μέλη του Διοικητικού και του Γενικού Συμβουλίου του, κα-

θώς και πολλοί βιομήχανοι - μίλησαν οι κ. Λέων Μελάς, πρόεδρος του Δ.Σ., οι τέως πρόεδροι Δημήτρης Μαρινόπουλος και Δημ. Κυριαζής, και ο πρόεδρος της Ε.Ε. του ΣΕΒ κ. Στέλιος Αργυρός. Όλοι οι ομιλητές αναφέρθηκαν στην προσωπικότητα και στην προσφορά του δολοφονημένου. Εκ μέρους της οικογένειας Αγγελόπουλου μίλησε ο καθηγητής κ. Άγγελος Αγγελόπουλος. Τα αποκαλυπτήρια της προσωπογραφίας έκαναν η χήρα του κ. Τασία Αγγελόπουλου και ο πρόεδρος του Δ.Σ. του ΣΕΒ κ. Λέων Μελάς.

Ειδικότερα, στην ομιλία του ο κ.

Μελάς αναφέρθηκε στην τρομοκρατία, θύμα της οποίας υπήρξε και ο Δημήτρης Αγγελόπουλος. «Η τρομοκρατία - είπε χαρακτηριστικά - είναι φαινόμενο αποτροπιαστικό, μια από τις μεγαλύτερες απειλές του δημοκρατικού πολιτεύματος, καθώς συνιστά την άρνηση της ίδιας της φύσης του πολιτεύματος αυτού, υποκαθιστώντας τον διάλογο, τον σεβασμό του συνανθρώπου με την τυφλή βία. Σε άλλες χώρες όχι μόνο η απάντηση του Κράτους ήταν άμεση και αποφασιστική, αλλά συμπορεύθηκε και με την υγιή αντίδραση του συνόλου των πολιτικών δυνάμεων των μέσων μαζικής πληροφόρησης και την ενεργό συμπράσταση του λαού. Σ' αυτά τα τρία στοιχεία πρέπει να στηριχθεί και η δική μας προσπάθεια». Και κατέληξε ο κ. Λέων Μελάς: «Ο ΣΕΒ θεωρεί ότι αν μπορούσε να συμβάλει αποφασιστικά προς την κατεύθυνση αυτή θα εκπλήρωνε ένα μεγάλο μέρος του χρέους του απέναντι στον Δημήτρη Αγγελόπουλο».

ΣΕΒ και Βιομηχανικές Οργανώσεις

● Συνήλθε στις 23.4.90 το Συντονιστικό Συμβούλιο των προέδρων των Βιομηχανικών Συνδέσμων της Χώρας και ανέλυσε την κατάσταση της ελληνικής Οικονομίας, επιβεβαίωσε δε τις θέσεις της Βιομηχανίας για την επιβαλλόμενη οικονομική πολιτική - όπως αυτές διατυπώθηκαν και στο Υπόμνημα του ΣΕΒ, το οποίο δόθηκε στην Κυβέρνηση (και το οποίο δημοσιεύεται σε άλλες στήλες του παρόντος τεύχους του ΔΕΛΤΙΟΥ).

Στη συνάντηση έλαβαν μέρος οι πρόεδροι κ. Χρήστος Φυρογένης του Συνδέσμου Βιομηχανιών Αττικής και Πειραιώς, Στέλιος Αργυρός του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών, Κυριάκος Βανέζης του Συνδέσμου Βιομηχανιών Θεσσαλίας και Κεντρικής Ελλάδος, Τάκης Κουνινιώτης του Συνδέσμου Βιομηχανιών Πελοποννήσου και Δυτικής Ελλάδας και Βασ. Πανούτσος του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος.

● Στις 17 Μαρτίου 1990 πραγματοποιή-

ήθηκε στη Λαμία η Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου Βιομηχανιών Θεσσαλίας και Κεντρικής Ελλάδας. Στη Συνέλευση χαιρετισμό εκ μέρους του προέδρου του Δ.Σ. κ. Λ. Μελά μετέφερε ο κ. Γρηγόρης Χιδίρογλου.

● Στη Γενική Συνέλευση της Ομοσπονδίας Εργοδοτών και Βιομηχανών Κύπρου, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 21 Απριλίου 1990 στη Λευκωσία, παρέστη εκ μέρους της Διοίκησης του ΣΕΒ ο κ. Κωνσταντίνος Κουκλέλης, ο οποίος και προσεφώνησε τη Συνέλευση.

● Τέλος, ο πρόεδρος της Ε.Ε. του ΣΕΒ κ. Στέλιος Αργυρός έλαβε μέρος στην Ετήσια Συνέλευση της Β.Ι.Α.Σ., η οποία πραγματοποιήθηκε στο Παρίσι στις 3.4.1990. ■

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ - ΑΡ. ΑΔ. 225/1988/ΚΔΑ

ΔΕΛΤΙΟ	
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ	
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ	
Ιδιοκτήτης	
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ	
Ξενοφώντος 5, 105 57 - Αθήνα	
Εκδότης - Διευθυντής	
ΤΑΚΗΣ ΠΟΛΙΤΗΣ	
Ξενοφώντος 5, 105 57 - Αθήνα	
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:	ΣΕΒ
	Τυπογραφείου
	ΤΕΛΕΞ
	FAX
Υπεύθυνος Τυπογραφείου	
ΛΕΩΝΙΔΑΣ Κ. ΜΙΧΑΛΑΣ	
ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ Κ. ΜΙΧΑΛΑΣ Α.Ε.	
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ & ΓΡΥΠΑΡΗ 45Α	
ΚΑΛΛΙΘΕΑ 176 71	
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 10	